

సనాతన సారథి

డిసెంబరు 2015

“సర్వవేదాంత సంవేద్యం సర్వధర్మ స్వరూపిణమ్”

భగవాన్ 90వ జన్మదినోత్సవ వేడుకల దృశ్య మాలిక

ప్రేమకు రూపై నిలిచిన సాయికి స్వాగతం శుభ స్వాగతం

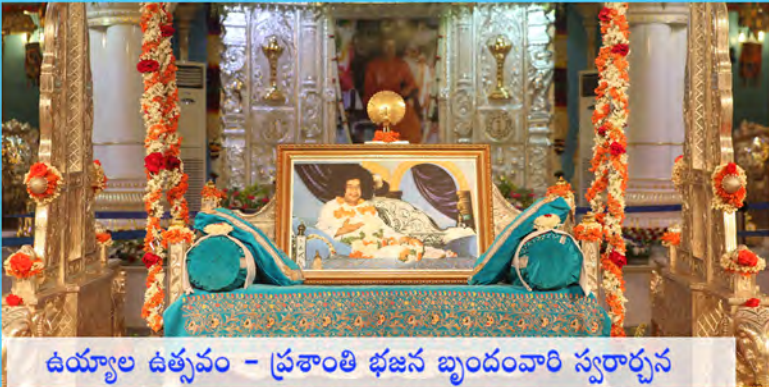
గౌ॥ శ్రీ ఇ.ఎస్.ఎల్. నరసింహన్ ప్రసంగం

డా॥ ఎల్. సుబ్రహ్మణ్యం బృందంవారి 'అవతార్ సింఘనీ'

శ్రీ మైక్ హార్డింగ్ బృందంవారి 'సాయి సింఘనీ'

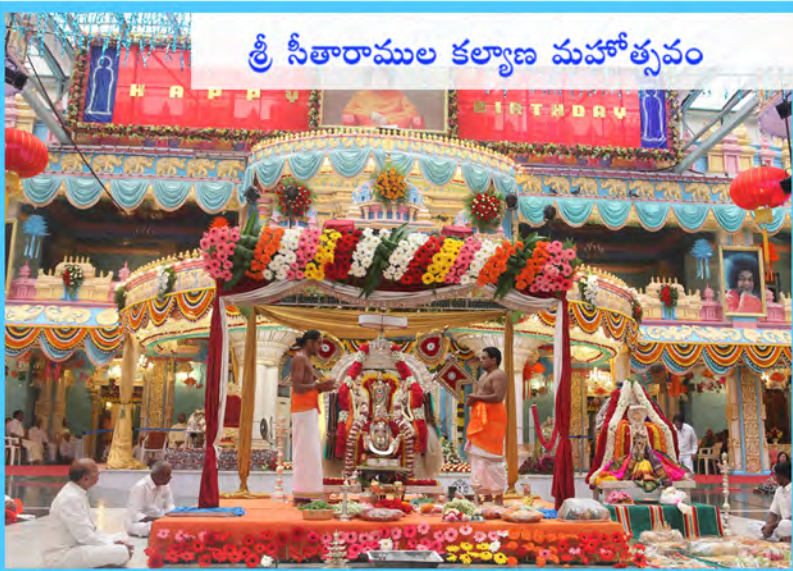
ఉయ్యాల ఉత్సవం - ప్రశాంతి భజన బృందంవారి స్వరారధన

ఉస్తాద్ జాకీర్ హుస్సేన్, సబీర్ ఖాన్ల నాద నీరాజనం

శ్రీ సీతారామల కల్యాణ మహోత్సవం

శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి రథోత్సవం

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి దివ్య సమాధి

మహిళా దినోత్సవం

సుప్రసిద్ధ గాయనీ గాయకుల స్వరాంజలి

సాయి విశ్వవిద్యాలయ స్నాతకోత్సవ ఊరేగింపు

'విద్యావాహిని' సాంస్కృతిక కార్యక్రమం

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 58
సంచిక 12

డిసెంబరు 2015

ప్రచురణ తేదీ
నవంబరు 30

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	6
3. దయగల హృదయమే దైవ మందిరం	క్రిస్మన్ సందేశం	11
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (25వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	14
5. దైవం నుండి జన్మించిన మనకి దైవమే గమ్యం	అవతారవాణి	17
6. అనుభవ జ్ఞానం (కవీనాం కవిః)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	22
7. అంతరంగ తరంగాలు (వనితా జ్యోతి)	చంద్రమౌళి రమాదేవి	25
8. జ్ఞాపకాల పందిరి (48వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	28
9. కరుణామయుడు	పూర్ణచంద్ర రావు	31
10. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (54వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	33
11. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	37
12. ఆశాపాశం	చిన్నకథ	42

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రకృత చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం
జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com
భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org
శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు: www.srisathyasai.org.in రేడియో సాయి గ్లోబల్ హార్మోనీ: www.radiosai.org

E-mail: subscriptions@sssbt.org, editor@sssbt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి
నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రిస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

సీతారాముల వివాహ మహోత్సవానంతరం వారందరూ అయోధ్యకు తిరిగి వస్తుంటే మార్గమధ్యంలో పరశురాముడు ఎదురయ్యాడు. శ్రీరామచంద్రుడు సాక్షాత్తు అవతార పురుషుడని పరశురామునికి తెలుసు. అయితే అవతార పురుషునిలో ఉండవలసిన 16 కళలలో రాముని యందు 12 కళలు మాత్రమే ఉన్నాయి. అతని ముగ్గురు సోదరులలో ఒక కళ చేరిపోయింది. మిగిలిన మూడు కళలు పరశురాముని దగ్గర ఉన్నాయి. వాటిని కూడా చేర్చుకున్నప్పుడే శ్రీరాముడు షోడశ కళాపరిపూర్ణునిగా వెలుగొందుతాడు. ఆ మూడు కళలను అర్పించడానికే పరశురాముడు వచ్చాడు” అంటూ పరశురాముని అంతర్యాన్ని వివరించారు, భగవాన్. అవతార పురుషుని జీవితంలో జరిగే ప్రతి సంఘటన ముందుగానే నిర్ణయింపబడి ఉంటుంది. అంతా వారి సంకల్పానుసారమే జరుగుతుంది. ఈ సత్యాన్ని గ్రహించినవారు అవతార కార్యక్రమాలలో ఏవైనా అనుకోని అవాంతరాలు సంభవిస్తే, కేవలం బాహ్య దృశ్యములను చూసి చలించక, భ్రమించక, జరిగేదంతా వారి దివ్య లీలానాటకంలో అంతర్భాగమేనన్న దృఢ విశ్వాసంతో నిశ్చల చిత్తులై ఉంటారు. ఇందుకు దృష్టాంతం రామకథా రసవాహిని (22వ భాగం)లో పరశురాముని వృత్తాంతం.

ఈనాటి మానవుడు ‘ఇన్ఫర్మేషన్’ తీసుకుంటున్నాడు కానీ, ‘ట్రాన్స్ ఫర్మేషన్’ కోసం పాటుపడటం లేదు, అన్నారు భగవాన్. ‘ఇన్ఫర్మేషన్’ జీవనోపాధిని చేకూర్చుతుంది, ‘ట్రాన్స్ ఫర్మేషన్’ జీవిత పరమావధిని అందిస్తుందని వివరించారు. ‘ట్రాన్స్ ఫర్మేషన్’ కావాలంటే దైవ సందేశాన్ని ఆచరణలో పెట్టాలి. భగవద్వాణిని ఆచరణపూర్వకంగా ప్రచార ప్రబోధలు సల్పడంచేతనే ఏసుక్రీస్తు ‘నేను దేవుని దూతను’ అనే ద్వైతస్థాయినుండి, ‘నేను దేవుని కుమారుడను’ అనే విశిష్టాద్వైతమును దాటి, ‘నేను, నా తండ్రి ఒక్కటే’ అనే అద్వైత స్థాయికి చేరుకున్నారు. “నీవు స్వామియొక్క మెస్సెంజర్ (దూత)ను అనుకుంటే, నీ

జీవితాన్ని స్వామి ‘మెస్సేజ్’ (సందేశం)గా మార్చుకో. స్వామి చెప్పినట్లుగా మిమ్మల్ని మీరు మార్చుకున్నప్పుడు ‘ఐ అండ్ యు ఆర్ వన్’ (నీవు, నేను ఒక్కటే) అనే పరిపూర్ణ స్థితికి వస్తారు” అని ఉద్ఘోషించారు, భగవాన్. “దయగల హృదయమే దైవ మందిరం” అన్న భగవాన్ సందేశం దివ్యత్వమనే సాధములో ప్రవేశించుటకు మానవుడు చేయవలసిన సాధనను వివరిస్తుంది.

హర్రీ (Hurry), వర్రీ (Worry), కర్రీ (Curry) - తొందరపాటు, చింతలు, మాంసాహారము - ఈ మూడే గుండె జబ్బులకు ప్రధాన కారణాలని విశ్లేషించారు, భగవాన్. ఆధునిక జీవనశైలి మానవునిపై చూపిస్తున్న దుష్ప్రభావాన్ని వివరిస్తూ, “పరుగు జీవితములే పరిపాటి కలిలోన, పరుగులిడకయున్న పనులు చెడును” అన్నారు. ఈవిధమైన ‘హర్రీ’కి ‘వర్రీ’ తోడైతే మానసిక ఒత్తిడి పెరిగి మనిషి రోగాల బారినపడతాడు. ‘చింత లేనివానికి సంతలోకూడా హాయిగా నిద్ర వస్తుంది’ అనే సామెతను ఉంటున్నట్లు, What is the shape of worry? It is a mentally created fear (చింతకు రూపమేమిటి? అది భ్రమవల్ల కలిగే ఆందోళన మాత్రమే) అని స్పష్టం చేశారు. ఈనాడు ఇంటింటికీ ఒక డాక్టరున్నాడు. కానీ, ప్రతి ఇంట్లో ఇద్దరు పేషంట్లుకూడా ఉన్నారు. ఈవిధంగా, రోగాలు పెరిగిపోవటానికి కారణమేమిటి? దోషం పంచభూతాలలో లేదు, మానవుని మనస్సులోనే ఉన్నది” అని వివరించారు. “రోగాలకు మూలం మీ మనోభావములే! ‘నాకు జబ్బు ఉంది’ అని మీరు చింతించ కూడదు. ‘నేను ఆరోగ్యంగానే ఉన్నాను’ అని ధైర్యంగా ఉండాలి” అన్న భగవాన్ ఉద్ఘోషను ప్రతిబింబిస్తుంది, “ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి” (25వ భాగం)

ఒక వ్యక్తి తన గురువుగారివద్దకు వెళ్ళి, “స్వామీ, నాకేదైనా దారి చూపించండి” అని కోరగా, “వచ్చిన దారినే తిరిగి వెళ్ళు నాయనా!” అని ఆయన చెప్పారట.

“దీన సుఖము లేదు దివ్యకీర్తియు లేదు
జగతి పుట్టిపుట్టి చచ్చిచచ్చి
పొరలనేటికి! మరల పుట్టని చావని
త్రోవ వెదకుకొనుట దొడ్డబుద్ధి”

అంటున్నది భాగవతము. “త్రోవ మరచిపోవుట గొడ్డు బుద్ధి” అన్నారు, భగవాన్. నీటినుండి వేరై పరితపిస్తున్న చేపను మెత్తని పరుపుపైన పరుండబెట్టి, దానికి కాఫీ, టిఫిన్లు ఇస్తే అది బ్రతుకుతుందా? దాని జన్మస్థానమైన జలములో చేర్చినప్పుడే అది ప్రాణమును నిలుపుకొని శాంతిని పొందుతుంది. అదేవిధంగా, మానవుడు మనస్సును తన స్వస్థానమైన ఆత్మతో చేర్చాలి. మనశ్శాంతి ఆత్మనుండియే లభిస్తుంది” అని వివరించారు. తల్లిని వదలి బిడ్డ బ్రతకలేదు, చెట్టును వదలి కొమ్మ ఉండలేదు, జలమును వదలి చేప జీవించలేదు. అట్లే, భగవంతుని అంశమైన మానవుడు భగవంతుని చేరుకొనేంతవరకు శాంతిని పొందలేదు అన్న సందేశాన్నిస్తుంది, “దైవంనుండి జన్మించిన మనకి దైవమే గమ్యం”

రామ రావణులిరువురూ సకల విద్యలలో సరిసమాను లైనప్పటికీ వాల్మీకి మహర్షి రావణుణ్ని మూర్ఖునిగా వర్ణించాడు, రాముని దివ్యపురుషునిగా కీర్తించాడు. కారణమేమిటి? రాముడు నేర్చిన విద్యలను ఆచరణలో పెట్టి ఆదర్శం అందిస్తే, రావణుడు తాను నేర్చినది ఆచరింపక ‘అజీర్ణవ్యాధి’కి గురి అయినాడు అన్నారు, భగవాన్. మానవాళికి రామాయణం అందించే ఆదర్శాల గురించి అనర్గళంగా ఉపన్యసించగలవారెందరో ఉన్నారు. కానీ వారిలో ఎంతమంది పితృవాక్య పరిపాలన గావిస్తున్నారని ప్రశ్నించారు. పాండిత్యానికి, పామరత్వానికి శాస్త్ర పరిజ్ఞానము కొలమానం కాదనీ, ఆచరణలో లేని జ్ఞానము అవసరానికి ఉపకరించదన్న సందేశాన్నిస్తుంది, “అనుభవ జ్ఞానము”

భక్తి పరిమళాలు వెదజల్లే అక్షర సుమాలతో సాయి భగవానుని దివ్యపాదపద్మములను అర్చించి సేవించి తరించిన రచయిత్రులు, కవయిత్రులు ఎందరో ఉన్నారు. వారి దివ్యానుభవ సౌరభాలను మానవాళికి అందించి సాయి అవతార వైభవాన్ని లోకానికి చాటాలన్న ఏకైక

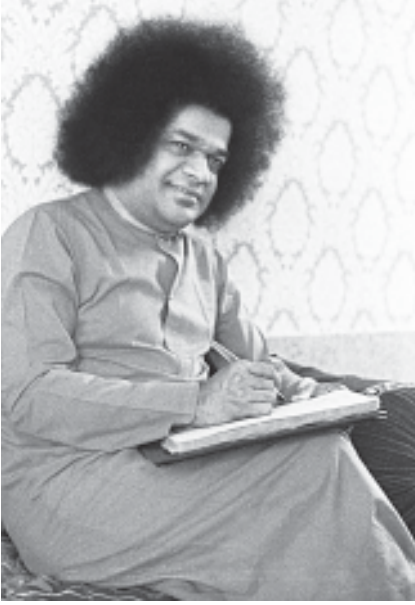
లక్ష్యంతో వారు చేసిన రచనలు శ్రీ సత్యసాయి సాహితీ బృందావనమునకు వన్నె తెచ్చాయి. తరతరాలకు తరగని స్ఫూర్తినిస్తున్నాయి. ఆయా భక్తురాండ్ర రచనల వెనుకగల ప్రేరణను వివరిస్తుంది, “అంతరంగ తరంగాలు”

వేల కోట్ల రూపాయల వ్యయంతో భగవాన్ స్వయంగా చేపట్టి నిర్వహిస్తున్న ఉచిత విద్య, ఉచిత వైద్యం, త్రాగునీటి పథకాలు, గ్రామసేవ, దీనజనోద్ధరణ, మహిళా సంక్షేమ పథకాలు ఇవన్నీ ఒక ఎత్తయితే, ప్రపంచమంతటా విస్తరించిన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలద్వారా జరుగుతున్న వివిధ సేవాకార్యక్రమాలు మరో ఎత్తు. సాయి దివ్య సందేశ వ్యాప్తిలో భాగంగా అనిల్ కుమార్ గారు చేసిన విదేశీ పర్యటనలలో ఆయా దేశాలలో వారు స్వయంగా చూసిన స్ఫూర్తిదాయకమైన సేవాకార్యక్రమాల సంక్షిప్త వివరాల నందిస్తుంది, “జ్ఞాపకాల పందిరి” (48వ భాగం)

‘విద్యార్థులే నా ప్రోఫెస్సర్’ అన్న భగవాన్ ప్రకటన వారి అవతార దివ్యోద్యమంలో విద్యార్థులకిచ్చిన పాత్ర, ప్రాముఖ్యతలను స్పష్టం చేస్తున్నది. స్వామికి సమీపంగా, సన్నిహితంగా మెలగుతూ జీవిత పాఠాలను నేర్చుకునే సదవకాశం పొందిన విద్యార్థుల భాగ్యమే భాగ్యం. స్వామికి, విద్యార్థులకు మధ్య ఉన్న మాటలలో వర్ణింప వీలుకాని మధురాతి మధురమైన ప్రేమబంధానికి దర్పణం పట్టే రచన, “కరుణామయుడు”

గడియారం పెండ్యులం మాదిరి మనసు విశ్వాసానికి, అవిశ్వాసానికి మధ్య ఊగిసలాడుతూ ఉండకూడదని, భక్తులకు చలించని మనసు, భ్రమించని దృష్టి ఉండాలని భగవాన్ పలు సందర్భాలలో నొక్కి చెప్పారు. విశ్వసించిన ఒక వృద్ధ భక్తునికి ఆయన ఎప్పుడో స్వామి అవతరించడానికి పూర్వమే పోగొట్టుకున్న తావేదుని సృష్టించి ఇచ్చారు, సంశయించిన మరో భక్తుని చేతి ఉంగరానికున్న స్వామి చిత్రాన్ని అదృశ్యం చేశారు. సృష్టించి ఇచ్చినా, అదృశ్యం చేసినా, అక్షయం గావించినా భక్తోద్ధరణయే ఆ మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి యొక్క లక్ష్యం.

- స॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామేకోఠార్థోనో వాహ్ని

(గత సంచిక తరువాయి - 22వ భాగం)

7. పరశురాముడు

దశరథుడు కొడుకులతో, కోడండలతో, మహర్షులతో, చతురంగ బలాలతో సాగి పోవుచుండగా కంటికి ఏవో దుర్నిమిత్తాలు తోచుచూ వచ్చెను. అంత దశరథుడు వసిష్ఠులవారితో, “స్వామీ! ఏమిటీ వింత? ఆకాశమున పక్షులు తిరుగుచూ ఘోరముగా కూయుచున్నవి. భూమిపైగల జంతువులు మనకు ప్రదక్షిణముగా తిరుగుచున్నవి. జంతువులు రథములకు ప్రదక్షిణగా తిరుగ కూడదు కదా! దీనికి కారణమేమైయుండును? నాకేమో దిగులు కలుగుచున్నది” అని తెలుపగనే వసిష్ఠులవారు కొంత దివ్యదృష్టిని వినియోగించి, “రాజా! మనకు రాబోవు ఒక భయంకరావస్థ నిమిత్తమై ఆకాశమున పక్షులు అట్లు భయంకర శబ్దములు చేయుచున్నవి. అయితే, భూమిపై మనకు ప్రదక్షిణ చేయుచున్న మృగములను పట్టిచూచిన ఆ వచ్చు కీడు నివారణకు చిహ్నముగా నున్నది.

కావున మీరేమాత్రము విచారించకండి” అని ధైర్యమును తెలుపుచుండగా, భయంకరమైన గాలి వీచెను. చూచుచుండగనే పెద్దపెద్ద వృక్షములు నేలకూలెను. పర్వతములు దొర్లిపోవ దొడగెను. భూమే బ్రద్దలగుచున్నదా, అన్నట్లు పిడుగువంటి శబ్దములు వినపడదొడగెను. ఒకరి రథములు మరొకరికి కనిపించక దుమ్మురేగెను. గుఱ్ఱములు, ఏనుగులు బెదురుకొన మొదలిడెను. సైనికులు మూర్ఛనొందిరి, కొందరు స్తంభించిపోయిరి. దశరథుడూ, నలుగురు కొడుకులూ, వసిష్ఠులవారూ తప్ప మిగిలినవారందరూ విచేతనులు అయిపోయిరి. భూమ్యాకాశములొక్కటిగా చీకటి క్రమ్ముకొనెను. ఆ చీకటిలో మిఱుమిట్లు గొలుపునట్లు కాంతులు కంటికి కనిపించజొచ్చెను. భయంకరమైన నేత్రములతో ఉగ్రుడైనట్టి ఒక వ్యక్తి వారల కంటి యెదుట నిలచెను.

అతని తలనిండా దట్టమైన వెంట్రుకలు, భుజములమీద గండ్రగొడ్డలి వ్రేలాడుచుండెను. మెరపువలె మెరయుచున్న బాణములు, విల్లూ భుజమునకు తగిలియుండెను. అతడు త్రిపురాసురుని సంహారమునకు వెళ్లుచున్న ఫాలాక్షుని పగిది వారికి కనిపించెను. ఇంతలో వసిష్ఠులవారు అతను పరశు రాముడని కనిపెట్టి, అతని కోపతాపములు ఇంతకు పూర్వమే శాంతించెను కదా! శత్రువులందరినీ హతమార్చి, శాంతిల్లిన పరశురామునకు తిరిగి ఈనాడు కోపము రావటమునకు కారణమేమని యోచించెను.

అర్ఘ్వాదులు తీసికొనిపోయి అతని యెదుట నిలచి, “ఓ రామా! భార్గవ రామా!” అని మనోహరముగా సంభాషణలు సలిపి

అర్జునును ఇచ్చెను. అతను ఒక వంక అర్ఘ్వాదులను అందుకొంటూ, చింతనిప్పులవలె మెరయుచున్న కన్నులతో రామునివైపు చూడ దొడగెను. అంత శ్రీరామచంద్రుడు చిరునవ్వులతో అతనిని చూడగనే పరశురాముడు మరింత మండిపడి, “ఓ దాశరథీ! నీ పరాక్రమములు వేనోళ్ళ వింటిని. నీవు శివధనుస్సు నవలీలగా త్రుంచిన విషయమును కూడను వింటిని. అవి అన్నియూ విన్నవేకాని కన్నవి కావు. ఈనాడు

నీ పరాక్రమాన్ని స్వయముగా చూడగోరే ఇందు వచ్చితిని. నేనొక పవిత్రమైన విల్లును గొనివచ్చితిని. అది మా తండ్రి అయిన జమదగ్నిది. దీనికి బాణము నెక్కించి నీ బలమును చూపుము. లేకున్న నాతో పోరాడుటకు రమ్ము” అని మహోద్రేకమగు మాటలను ఉపయోగపెట్టెను.

అందులకు రాముడు ఏమాత్రము జంకక, చిరునవ్వులతో, “ఓ భార్గవ రామా! నీకు క్షత్రియుల మీదనున్న కోపము ఎప్పుడో తీరిపోయినదని తలంచితిని, వింటిని. తిరిగి ఈ విపరీతమేమిటి? ఈ వికారములేమిటి?” అని అనుచుండగనే దశరథుడు దీనుడై, “భార్గవా! నీవు బ్రాహ్మణుడవు, మహా యశస్వివి, నా పుత్రులు పసిపాపలు. వారలపై ఈవిధముగా నిష్కారణ ద్వేషమును పూనుట నీబోటి ఉత్తమ వంశీయులకు ధర్మము కాదు. మీ వంశీయులు నిరంతర వేదాధ్యయనము చేయుచూ, చాంద్రాయణ వ్రతములు సల్పుచుండెడివారు. “శస్త్రాస్త్రాలు నేటినుండి వదలిపెట్టుదును, నా మనోభీష్టము తీరినది” అని దేవేంద్రుని యెదుట ప్రతిజ్ఞచేసి, ధర్మపరాయణుడవై, ప్రశాంత చిత్తుడవై ఈ వసుంధరను కాశ్యపునకు దానము చేసితివి.

మహేంద్ర పర్వతముపై తపస్సు చేయుచున్న నీవు ఇప్పుడు మా సర్వనాశనమునకు సంసిద్ధుడవగుట నీ మాటలకే విరుద్ధము. మాట తప్పుట మహాపాపము కదా! మాట తప్పిన పిదప ఎన్ని తపస్సులు చేసినను ఏమి ఫలము! సత్యమునకు మించిన దైవము వేరులేదు కదా! ఒక్క రామునితో మాత్రమే యుద్ధము చేయుదునంటున్నావు. ఆ ఒక్క రామునకు ఏ అపాయము

కలిగిననూ మా వంశం నాశనమగును. మేమందరం మరుక్షణముననే ప్రాణములు వీడుదుము. ఇన్ని ప్రాణములు తీయుట నీబోటి బ్రాహ్మణులకు పరమ విరుద్ధమేకాక మహాపాపము” అని చెప్పుచుండ, పరశురాముడు దశరథుని మాటలను లక్ష్యము చేయక, వినిపించుకొనక రామునివైపు చూచుచూ, “రామా! నీవు విరిచిన విల్లు నేనిప్పుడు తెచ్చిన విల్లు రెండునూ దేవలోకములోనివే. రెండునూ మహాపవిత్ర మైనవే. వీటిని రెండింటినీ విశ్వకర్మ నిర్మించెను. ఒకదానిని త్రిపురాసుర సంహారమునకు, మరొకటి, విష్ణుమూర్తి చెంత నుంచుకొనెను. త్రిపురాసుర సంహారము అయిన తరువాత శివుడు ఆ వింటిని బాణముతోకూడ దేవతలచేత విదేహరాజు అయిన దేవరాతునకు ఇప్పించెను. ఏ కార్య నిమిత్తమై ఆ వింటిని నిర్మించెనో ఆ కార్యము జరిగిపోయినందున బహుశః ఆ వింటిలోని బలము క్షీణించియుండ వచ్చును. అట్టి బలహీనమైన వింటిని ఎక్కుపెట్టుట ధీరుని లక్షణముకాదు. పవిత్రమై ఇంకనూ దీనికి నియమించిన కార్యము పూరికాలేదు కనుక, ఇది పూర్ణశక్తివంతమైనదై యున్నందున దీనిని ఎక్కుపెట్టి చూడుము. అప్పుడు నీ పురుషార్థమును నీవు

నిరూపించుకొన్నవాడవు కాగలవు. అంతేకాని, శివ ధనుస్సును త్రుంచితినంచు గర్వపడబోకు. ఇదిగో దీనిని త్రుంచి నీ పేరు నిలబెట్టుకొనుము” అన్నాడు. “ఈ విష్ణువిల్లు నాకెట్లు వచ్చినదని సందేహింతువేమో? దీనిని విష్ణుమూర్తి ఋషీక మహర్షికి నిక్షేపముగా ఇచ్చెను. ఆ దివ్య తేజస్వి దీనిని ఆయన కొమారుడైన జమదగ్నికి ఇచ్చెను. ఆ జమదగ్ని నా తండ్రి. అతను మహాతపస్సంపన్నుడు, ప్రతీకారము ఎరుగని మహా పవిత్రుడు. అస్త్రసన్యాసము చేసిన మా తండ్రిని కార్తవీర్యార్జునుడు తామసబుద్ధితో చంపివేసెను. అంత దారుణముగా ఇంతవరకూ ఎవ్వరూ ఎప్పుడూ చేయలేదు, చంపలేదు. అట్టి అధర్మ ప్రవర్తనకు, రాక్షస కృత్యమునకు పాల్పడు రాజును దయతలచి విడువరాదనియూ అతనే కాక అట్టి అధర్మములకు పాల్పడు ప్రతి రాజును తలనెత్తనీయక హతమార్చ వలెనను ప్రతిజ్ఞపట్టి ఆనాటినుండియూ అధర్మ అన్యాయ క్రూరత్వములకు మరిగిన రాజులను చీల్చి చెండాడవలెనని ఈ పవిత్ర విల్లును, ఈ ఆయుధమును పట్టి బయలుదేరితిని. అనేకమంది దుర్మార్గులు రాజులను హతమార్చితిని. ఈ భూలోకమునే వశము చేసుకొంటిని.

అంతటితో నా తండ్రిని చంపిన కోపము కొంత శాంతించి క్షత్రియులపై దండెత్తుట మాని నేనొక యజ్ఞమును ప్రారంభించితిని. ఆ యజ్ఞమున మహాత్ముడూ, పుణ్యకర్ముడూ అయిన కశ్యపుని పిలిపించి అతనికి నేను సాధించిన భూభాగాన్ని దక్షిణగా ఇచ్చితిని. అప్పటినుండి మహేంద్ర పర్వతముపై ప్రశాంతమైన కాలమును ప్రసన్న హృదయుడనై అనుభవించుచున్నాను. అయితే, అట్టి అస్త్రసన్యాసము గావించిన నీవు తిరిగి ఈ అస్త్రప్రయోగమునకు ఎందుకు కాలిడుచున్నావని మీ తండ్రిగారు ప్రశ్నించిన ప్రశ్నకు సమాధానమును తెలిపెదను, వినుము.

రామా! నీవు శివధనుస్సును విరుగగొట్టితివన్న వార్త విని నీ శక్తి సామర్థ్యములు గొప్పవిగనే భావించి బ్రహ్మసృష్టి అయిన ఈ రెండు అస్త్రములలో ఒకటి శిథిలమై మరొకటి యుండుటయును, అదియునూ అస్త్రసన్యాసము గావించిన నా దగ్గరుండియూ ప్రయోజనము లేదనియునూ తలంచి దీనిని త్రుంచుటయో లేక నాతో యుద్ధముచేసి నీ స్వాధీనము చేసికొనుటయో జరిగిన మంచిదని భావించి కాలమునకు వేచియుంటిని. అది ఈనాడు ప్రాప్తించినది. ప్రాప్తించిన కాలమును సద్వినియోగము చేయవలెనుకాని, దానిని నిరుపయోగము చేయరాదు. యుద్ధమొక సద్వినియోగమా అని తలంతువేమో? లోకకల్యాణము నిమిత్తము దుర్మార్గాన్ని అణగద్రొక్కి సత్పదార్థాన్ని నిలబెట్టుటలో దీని అంతరార్థము కలదు.

కనుక, బాహ్యయుద్ధము మాత్రమే చూచి హింసగా భావించరాదు. దీని ఉద్దేశమును లక్ష్యమందుంచుకొన్న బాహ్యక్రియలు అర్థము కాగలవు. కత్తికి పదును కావాలన్న రాతిపై వేసి నూరవలెనుకదా! నూరుటలో కత్తికి శ్రమయని తలంచముకదా! దేహమునకు బలము రావాలన్న ఆహారమును కఠినమైన దంతముల మధ్యవేసి నమలవలసివచ్చును. అంతమాత్రముచేత ఆ పదార్థమును బాధించుచున్నామని భావించుట భావ్యము కాదు. అటులనే దేశమును దేహమునకు సాత్వికధర్మమును బలము చేకూర్చవలెనన్న ఈవిధమైన మర్దన సలుపవలసివచ్చును. ఇది మార్గమధ్యము. మాటలతో కాలము గడుపుటకంటే క్రియలోకి దిగుట అత్యవసరము. ఇదిగో, ఈ వింటిని విరుతువా లేక నాతో ముష్టియుద్ధము చేతువా?” అని ఆ వింటిని అందించుటకు పూనుకొనెను.

అంత లక్ష్యణుడు పరశురాముని మాటలకు మండిపడి ఏమో మాటలాడుటకు ప్రయత్నించ, రాముడు అతనిని వారించి “ఇది నీకు సంబంధించినది

కాదు. నన్ను అడుగు ప్రశ్నలకు నేనే సమాధానము చెప్పవలెను. నీవట్లు అడ్డు తిరుగుట క్రమపద్ధతికి విరుద్ధముగా నుండును” అని మంచిమాటలతో లక్ష్మణుని శాంతపరచెను. కానీ, పరశురాముడు వెగటుగా నవ్వుచూ రాముని అనేకరకముల పరిహాసము జేయుచుండ లక్ష్మణుడు ఓర్పుకొనలేక పోయినాడు.

అంత లక్ష్మణుడు, “ఓ భార్గవా! శివధనుస్సును విరిచిన రామునకు ఇదొక లెక్కకాదు. దీనిని త్రుంచుటకు రాముడే పూనుకొననక్కరలేదు. బ్రాహ్మణాస్త్రము దర్భతో సమానము. దీనిని నేనే అవలీలగా త్రుంచగలను. ఈ చిన్నపనికి శ్రీరాము డక్కరలేదు” అని రోషముతో పలికిన పలుకులు పరశురాముని మరింత మండింపజేసెను.

కాని, రాముడు శాంతముతో చిరునవ్వుతో లక్ష్మణుని మందలించి శాంతపరచెను. పరశురాము డెంత క్రోధమును ధరించెనో రాముడంత శాంతమును వహించుచూ వచ్చెను. కడకు పరశు రాముడు శ్రుతిమించి పలుకుటకు పూనుకొనగనే దశరథుడు కొంత అదరెను. మిగిలిన పండితులు, చతురంగబల సైన్యము భయపడిరి. దాస దాసీలు తలలు దాచుకొనిరి. అయితే, సీతాదేవి దానిని వినోదముగా చూడదొడగెనేగాని ఆమె ఏమాత్రము బెదరలేదు, అదరలేదు. “నా పురుష సింహము చెంత ఈ గుంటనక్కలెంత!” అని ఆమె మహాధైర్యముతో ఊర్మిళా మాండవి శ్రుతకీర్తులకు ధైర్యము చెప్పుచుండెను. భరతశత్రుఘ్నులు కూడనూ రాముడు లక్ష్మణుని మందలించుట చూచి యూరకుండిరి. లేకుండిన వారు కూడనూ కోపోద్రేకులయి రామాజ్ఞకు వేచియుండిరి. వసిష్ఠులవారు త్రికాల జ్ఞానులు కనుక విషయము తెలిసి ఇది భగవత్ లీలానాటకమని తనలో తాను భావించి ఏమీ మాటాడక, వెరువక చూచుచుండిరి.

రామచంద్రుడు శాంతపచస్సుడై, “పరశురామా! నీవు బ్రాహ్మణుడవు. అందునా క్షత్రియులకు పూజ్య పాదులు అయిన విశ్వామిత్రులవారికి బంధువుడవు. అట్టి బ్రాహ్మణుని చంపుట మంచిది కాదు. ఈ పవిత్ర అస్త్రమును నీపై విడచుట మంచిదికాదు. అంతేకాక, ఈ బాణము దేవలోకముదనియును, ఇది శత్రువుల నందరినీ జయించినదనియును, ఎవరి బలదర్పాలను అయినా నాశనము చేసివేయునదనియు నీవే చెప్పితివి. అట్టి పవిత్ర బాణమును నేలపాలు చేయుట వ్యర్థము కాగలదు. కాన ఈ బాణముతో నీ పాద గమనశక్తిని బంధించవలెనో, లేక నీవు తపోబలముతో సంపాదించిన పుణ్యలోక ప్రాప్తిని హరించవలెనో నీవే తెలుపుమ”నెను.

ఈ మాటలు వినగనే పరశురాముడు మరింత ఉగ్రుడై కండ్లెఱ్ఱజేసి, “రామా! ఏమంటివి?” అని ముందుకు వచ్చినతోడనే రాముడు నవ్వుతూ అతని భుజముననున్న ఆ విష్ణు ధనువును లాగి తనచేత పట్టుకొన్నాడు. ధనువు రాముని చేతికి వచ్చిన తక్షణమే పరశురాముడు నిర్విర్యుడైపోయెను. ఆ ధనువును ధరించిన రాముని చూచుటకు సాధ్యం కాకపోయినది. మహాతేజోవంతుడై అనేక కోట్ల దీపముల వెలుగు ఒకచోట చేరిన ఎంత ప్రకాశమో అంత ప్రకాశముగా కనిపించుచున్నాడు, సాక్షాత్ నారాయణుడు. తన ఆయుధము తనచేతికి రాగానే ఆ ఆయుధముకూడను మరింత తేజోవంతముగా ప్రకాశించెను. నిజశక్తి యుట్టిపడెను. దీనిని కనిపెట్టి దేవతలు ఆకాశమున సంచరించి, పూలవర్షమును కురిపించిరి. మంగళ వాద్యములు వినిపించెను.

ఇంతలో పరశురాముడు మందహాసముతో, “రామా! చూచితిని నీ దివ్యశక్తిని, అనుభవించితిని నీ దివ్యతేజస్సును. నేను పూర్వము ఈ భూభాగమును కాశ్యపునకు దానమిచ్చితిని. అప్పుడు నీవిక ఈ

దేశములో ఉండకూడదని, అట్లు వచ్చినచో ఒకరాత్రి అయిననూ నిద్రచేయకూడదనియు శాపమిచ్చెను. ఇప్పుడే చీకటి కాబోవుచున్నది. కాన నేనిక ఈ భూ భాగమున నుండరాదు. వేగముగా మహేంద్రపర్వతము ప్రాంతమునకు వెళ్ళవలెను. కాబట్టి నా పాదగతిని బంధించవద్దు, నేను తపోబలముతో అప్రతిమాన లోకాలను జయించితిని. ఆ శక్తిని నీవిప్పుడే ఈ బాణముతో త్రుంచుము. నాలోని సర్వశక్తియు నీదే. ఇదిగో తిరిగి నీ శక్తిని నీకే అందించుచున్నాను” అని రాముని కౌగిలించుకొనగనే పరశురామునిలోని మూడు కళల శక్తియు రామునిలో లీనమాయెను.

అంత పరశురాముడు, “రామా! లోకమును, దైవత్వమును, సులభముగా అర్థము చేసికొనలేనందున

ఇట్టి పరాక్రమ తపోసంపన్నులు కూడనూ తమతమ యోగశక్తినే విశ్వసించి విష్ణుమాయను మరచి సంచరించుచుండుట సర్వసామాన్యము. అందు నిమిత్తమై నీ నిజశక్తిని లోకమునందు చాటతలంచి నీవే ఈ దేహమును, ఈరీతుల కొన్ని శక్తులను అనుగ్రహించితివి. తిరిగి నీ విష్ణుత్వమును ఋజువు చేసితివి. నీవు సాక్షాత్ విష్ణుమూర్తివి. నీవు అసదృశ కర్ముడవు. లోకమే నీ నాటకము. నీవు లేనిది, నీవు కానిది లేదు. అంతా నీదే. ఇట్టి మహాపవిత్రమైన నీ అస్త్రము కొంతకాలమయినను నాచెంత నుండుటచేత నాకునూ లోకమున పూజ్య భావము కలిగిను. అదే నా పుణ్యము. ఇదే నా అర్పణమ”ని అంతర్ధానమాయెను.

(సశేషం)

భగవాన్ 90వ జన్మదినోత్సవ ప్రచురణలు

1. దివ్య సారథ్యంలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు: 1968వ సం॥ మొదలు 2000 సం॥ వరకు అఖిల భారత మరియు అంతర్జాతీయ స్థాయిలలో జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల మహా సమ్మేళనములను పురస్కరించుకొని ఆయా సందర్భాలలో భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్యోపదేశములన్నింటినీ యథాతథంగా సంకలనం చేసి, 1/8 డెమీ సైజులో ఐదు సంపుటలుగా వెలువరించడం జరిగింది. ఐదు సంపుటలకు కలిపి మొత్తం వెల (పోస్టేజితో సహా): 420 రూ॥లు.
2. హృదయాంజలి: భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 90వ జన్మదినోత్సవ సావనీర్.
A4 సైజు, 128 పేజీలు, వెల (పోస్టేజితో సహా): రూ॥ 115/-
3. జ్ఞాపకాల పందిరి: గత నాలుగు సంవత్సరాలుగా ‘సనాతన సారథి’లో ధారావాహికంగా వెలువడుతూ భక్త పాఠకులను ఉత్తేజపరుస్తున్న ప్రొ॥ అనిల్ కుమార్గారి రచన.
1/8 డెమీ సైజు, 302 పేజీలు, వెల (పోస్టేజితో సహా): రూ॥ 85/-

‘శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రస్ట్ పబ్లికేషన్స్’ పేర పర్సనల్ చెక్ ద్వారా లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక మా వెబ్ సైటు www.srisathyasaipublications.com ద్వారా ఆన్ లైన్ పద్ధతిన పైకము చెల్లించినయెడల పుస్తకాలు పోస్టుద్వారా పంపడం జరుగుతుంది.

ఇతర వివరాలకు మా కార్యాలయాన్ని సంప్రదించండి.

ఫోన్ నెం. 08555 287375 (Extn.125) E-mail: orders@sssbpt.org,

క్రిస్టన్ సందేశం:

దయగల హృదయమే దైవ మంచిరం

మానవుడు ఒక విత్తనము వంటివాడు; విత్తనము మొలచి, మొక్కై, క్రమేణ వృక్షముగా పరిణామము పొందినట్లుగా మానవుడుకూడ పుట్టి పెరిగి పరిపూర్ణ జ్ఞానముపొంది జీవితమును సార్థకము చేసుకోవలెను. పక్షికి రెండు రెక్కలు, బండికి రెండు చక్రములు, అవసరము. రెండు రెక్కలు లేక పక్షి జీవించుటకే సాధ్యము కాదు. అట్లనే, మానవులకు రెండు రకములైన పరిజ్ఞానములవసరము; ఒకటి, ఇహలోక పరిజ్ఞానము; మరొకటి, పరలోక పరిజ్ఞానము. ఐహిక పరిజ్ఞానము జీవనోపాధి నందిస్తుంది; పరలోక పరిజ్ఞానము జీవన పరమావధిని చేకూర్చుతుంది.

“జీవనోపాధి” అనిన, జీవితమునకు కావలసిన పదార్థములను, అనుకూలాదులను సేకరించుకోవటం, క్రోడీకరించుకోవటం. మనము ఈ ప్రపంచమునకు ఏ కారణముచేత వచ్చాము, ఏ కార్యముకొరకు జీవించుచున్నాము, మన గమ్యమేమి, సృష్టికర్త యెవరు, మొదలైన వాటిని విచారించుటే “జీవిత పరమావధి”. ఏ మతమూ జీవనోపాధినిగురించి చెప్పుదు; అన్నీ జీవిత పరమావధిగురించియే చెప్పును. ప్రతి మానవుడూ దానినిగురించి ప్రయత్న పూర్వకముగా విచారణ చేయవలెను.

ఈనాడు మనకు కావలసినది నూతన మతము కాదు; నూతన సమాజము కాదు; నూతన విద్య కాదు. ఈనాడు కావలసినది చిత్తశుద్ధి కలిగిన వ్యక్తులే! ద్వేషము, అసూయ, అహంకారము, స్వార్థము, ఈర్ష్య మొదలగు అపవిత్ర భావములు ఏనాడు మానవుల మనస్సునుంచి తొలగిపోవునో ఆనాడే మానవులు

స్వస్థతను అందుకోగలరు. ఈనాడు మానవుల మధ్యనున్న సన్నిహిత సంబంధమును గుర్తింపగల వ్యక్తులు కావాలి; “నేను” అనే స్థాయినుంచి ప్రయాణముచేసి, ఇంద్రియముల పరిమితిని మించి, దేహము అనే కోటగోడను దాటినపుడే విశాల ప్రపంచమున ప్రవేశించుటకు వీలగును. వ్యష్టి దృష్టి నుంచి సమష్టి దృష్టికి పయనించవలెను.

సముద్రముతో చేరియున్నంతవరకే నీటిబిందువుకు విలువ. దానికి విరుద్ధమై ప్రత్యేకతను ఆశించిన, దాని రూపనామములు శూన్యమగును. నీటి బిందువును సముద్రములో చేర్చినపుడు అది సముద్రముయొక్క రూపనామములు, రుచి, గాంభీర్యములను పొందును. అట్లనే, వ్యక్తిత్వమును విశాల ప్రపంచమునందు చేర్చి తస్మాలకముగా జన్మ సార్థకతను సంపాదించుటకు ప్రయత్నించిన వ్యక్తికికూడ విశాల హృదయము ఏర్పడును.

ఈనాడు పవిత్రమైన పర్వదినము, జీసస్ క్రైస్ట్ పుట్టిన దినము. జీసస్సు పుట్టినపుటినుండి “నేను దేవుని మెస్సెంజర్(దూత)ను” అని తననుగురించి చెప్పినాడు. ఆ పదము ఒక జీసస్సుకు మాత్రమే అన్వయించునది కాదు, పుట్టిన ప్రతి మానవుడూ దేవుని మెస్సెంజర్గానే బయలుదేరుతున్నాడు. జీవితత్వముయొక్క పరమ రహస్యమును, ఆత్మయొక్క పవిత్రతను లోకానికి చాటే నిమిత్తమై ప్రతివాడూ వచ్చుచున్నాడు. తన స్వార్థమును నిర్వర్తించేకొరకు తన పొట్టకూటికై భోగభాగ్యాలకై ఎవడూ పుట్టడం లేదు. భగవంతుని లీలాగుణములను, మహిమలను,

నిస్సహలను అనుభవించుచున్నాడు. పవిత్రమైన ఆత్మతత్వమును లోకులకు చాటే నిమిత్తమై ప్రతివాడూ దేవుని మెస్సెంజర్ గా లోకానికి వస్తున్నాడు. కేవలము తిండి తీర్థాలకై, నిద్రపానాదులకై బ్రతుకకుండా, తనలోని దివ్యత్వమును ఆచరణాత్మకంగా, ఆదర్శవంతమైనరీతిగా నిరూపించడమే మానవుని కర్తవ్యం.

ఆహార నిద్రా భయ మైథునాలను మృగములు, పక్షులుకూడ సహజముగనే అనుభవిస్తూ వస్తున్నాయి. మానవులు కూడ వాటితోనే తమ జీవితమును అంత్యం చేసిన, అది మృగలక్షణమేకానీ, వేరు కాదు. ఇంక, మానవులు ఎందుకు ఇన్ని విద్యలను నేర్వాలి! యూనివర్సిటీలకు పోయి చదివి, పట్టాలనెందుకు అందుకోవాలి! కాదు, కాదు. మానవునిలో నున్న దివ్యత్వమనే పవిత్ర తత్వమును

కనుగొని వెల్లడించి ఆనందించి ప్రత్యేక కీర్తిని సంపాదించిన, అతనిది నరజన్మము అనేదాన్ని ప్రకటించి ప్రకాశింపజేసినట్లగును.

మెస్సెంజరుగా వచ్చిన జీసస్సు దివ్యత్వమును, సమాజసేవను, సర్వసమత్వభావమును గుర్తించి చాటుటచేత, 'నేను దేవుని పుత్రుడను' అని తనగురించి చెప్పుకొన్నాడు. మరికొంతకాలమునకు, "నేనూ నా తండ్రియూ ఒకటే" అను స్థాయిని తానందుకొన్నాడు. భగవంతుని కుమారుడు అనగా, శ్రుతులు చెప్పుచున్నట్లు "అమృతస్య పుత్రాః" అని అర్థము. భగవద్గణములైన నిర్మల నిశ్చల నిస్వార్థ ప్రేమ, అహంకార మమకార రహిత సేవాతత్పరతయను పవిత్ర భావములు, కర్మలు వానిని సాయుజ్య పదవికి అర్హునిగా మార్చును. భగవంతుని బిడ్డలని

కృపావిశేషమును లోకమునకు చాటే నిమిత్తమై మానవుడు పుడుతున్నాడు.

భగవంతుని దర్శించుటకు ప్రత్యేక ప్రదేశమునకు వెళ్ళనక్కరలేదు. దృష్టిని అంతర్ముఖము గావించిన చాలు. భగవద్గీతలో తన ఆత్మస్వరూపము కోటి సూర్యుల కాంతితో కూడినదని వెల్లడించిననూ, మానవుడు అంధకారమైన అజ్ఞానములో మునిగి అల్లాడుచున్నాడు. ఇంక, "శృణ్వంతు విశ్వే అమృతస్య పుత్రాః" అని శ్రుతులు చాటుచున్నప్పటికినీ కేవలం మృత్యు భయమునకు వశమై దేహబుద్ధిని పెంచుకొని ఇంద్రియములకు బానిసగా, అంతులేని బాధలకు గురియగుచున్నాడు. నీవు ఆత్మస్వరూపుడవు, అదే నీ నిజతత్వం; సచ్చిదానందమే ఆత్మయొక్క స్వభావం" అని శ్రుతులు చెప్పుచున్ననూ, దుఃఖములో పడి నిరాశ

చెప్పుకొంటూ, భగవంతుని ఆస్తిపాస్తులను మాత్రము ఆశించుచూ, భగవంతునికి ప్రీతికరమైన సద్గుణ సదాచారములను దూరమునకు నెట్టి, దుర్గుణ దురాచారములను అండగా కొని అల్లాడితే జీవితము సఫలము కాదు. ప్రతి ఒక్కరూ తమ గుణములను కించితైనా సరిదిద్దుకొనుటకు ప్రయత్నించవలెను. “బ్రహ్మవిద్రుహైవ భవతి” అని శ్రుతులు చెప్పుచున్నవి. “నేనూ నా తండ్రి ఇద్దరూ ఒకటే” అనిన, తండ్రి స్థానమునకు కుమారుడు చేరినాడనేదే అర్థము. “బ్రహ్మ విద్ బ్రహ్మమే” అయినాడు.

దీనినే ద్వైతము, విశిష్టాద్వైతము, అద్వైతము అని మూడు మార్గములుగా అనాది కాలమునుంచి భారతీయులు ఆచరించుచున్నారు. “నేను భగవంతుని దూతను” అనునది ద్వైతము. భగవంతుడు మాస్టర్; ఇతడు మెస్సెంజర్. ఇట్టి సాధనవలన మనస్సు శోభాయమానముగా మారి, పరిశుద్ధమై, విశేష తేజస్సుతో ప్రకాశించుట జరుగును. అప్పుడు తాను భగవంతుని కుమారుడగును. మెస్సెంజరుకు, కుమారునికి చాలా వ్యత్యాసమున్నది. కొడుకు తండ్రిని అధికారముతో అడుగవచ్చును. కాబట్టి, ఇది విశిష్ట అద్వైతముయొక్క భావము. ఈ మార్గమునందు క్రమశిక్షణచే పవిత్ర గుణములు అభివృద్ధియగుటచేత తండ్రి - కుమారుల భేదము దూరమై సాయుజ్యము పొంది అద్వైత స్థితిని మానవుడు అందుకోగలడు.

ద్వైతస్థాయినుంచి, విశిష్టాద్వైతమున ప్రవేశించి చివరికి అద్వైతమనే గమ్యమును జీసస్సు చేరాడు. సేవకుడుగా సేవ్యుడుగా సేవాభావమును పవిత్రము చేసికొని మహనీయుడుగా ప్రకాశించినాడు. జీసస్సు లోక కల్యాణమునకై ఉద్భవించినాడు; జగత్తునందు అనేక మహిమలను నిదర్శనముగా చూపించి ప్రజల నాకర్షించి సత్యబోధ చేసినాడు.

మీరుకూడ సర్వజీవులయందూ ఉన్నటువంటి సర్వోత్కృష్టమయిన జీవతత్త్వమును ఏకముగా భావించాలి. మీరు దివ్యతత్త్వమనే సౌధమున ప్రవేశించాలి అని ప్రయత్నించినపుడు మీకు రెండు ద్వారములు అడ్డుగానుండును; ఒకటి ఆత్మస్తుతి, మరొకటి పరదూషణ. ఆ తలుపులను మూసి అసూయ అనే గడియ వేయబడియుండును. దానికి అహంకార మనే పెద్ద తాళముకూడ తగిలించబడియుండును. మీరు ప్రేమ అనే చెవితో ఆ తాళమును తీసి, అసూయ అనే గడియనుకూడా తీసిపారవేసి, ఆత్మస్తుతి, పరనింద అను తలుపులను తెరచినప్పుడే ఆ ఆనంద సౌధమున ప్రవేశించుటకు అవకాశము దొరకును.

పవిత్రమైన ఈ జీసస్ జన్మదినోత్సవముయొక్క జ్ఞాపకార్థముగా ఆత్మస్తుతిని దూరమునెట్టి పరదూషణ వదలి, ప్రేమతో సమాజసేవకు కంకణం కట్టుకొని శక్తివంచన లేక ప్రయత్నించండి. కేవలం భౌతికమైన సుఖసంతోషములకే పాటుపడటము మానవతత్వమునకే అవమానము! నిర్మల ప్రేమయే అన్నిటికన్న సులభమైన ఆధ్యాత్మిక మార్గము. ప్రేమతో నిండిన హృదయమునందే పరమాత్ముడు నివసిస్తాడు. దయగల హృదయమే దైవమందిరము, ఇది జీవుని దేహము మాత్రమే కాదు; దేవుని ఆలయముకూడ!

పవిత్రమైన ఈ దేహమును సార్థకమైన కర్మలకే వినియోగించాలి. దానిని దుర్వినియోగము చేయకూడదు. ఈ ఆశయమును సదా సర్వత్ర దృఢపరచుకొని మీరు ఆచరణలో పెట్టవలెనని ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తున్నాను.

(1986 క్రిస్మస్ దివ్య సందేశమునుండి)

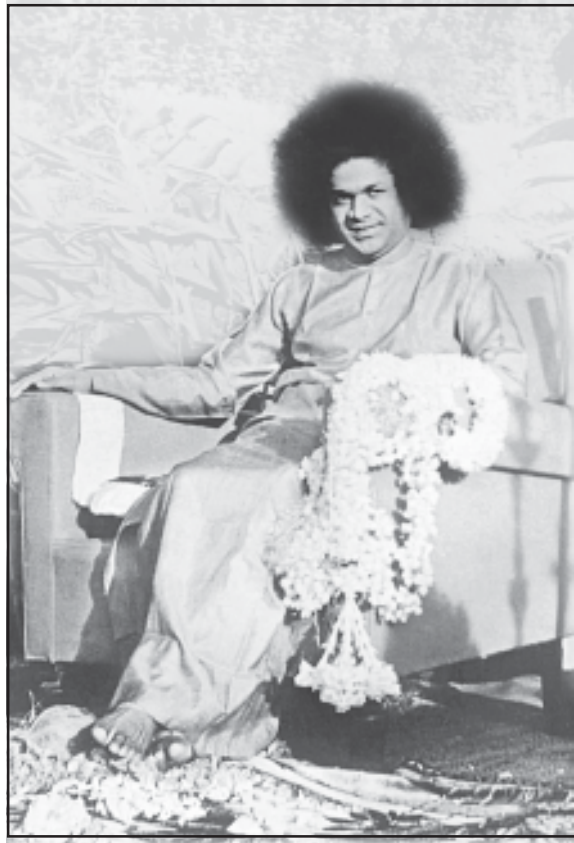
ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(25వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

“ధర్మార్థ కామ మోక్షాణాం ఆరోగ్యం మూల ముత్తమం” మానవులు జగత్తులో జీవించుటకు ఆరోగ్యం అత్యవసరం. ఆరోగ్యం లేకున్న క్షణకాలమైనను క్షణిక కర్మలనైననూ చక్కగా నిర్వహించుటకు వీలుండదు. ఈ భౌతిక రూపముతో కర్తవ్యములాచరించి జన్మ సార్థక మొనరించుకొనుటకు మానవులు అనేకరకములైన విద్యలు నేర్చుకుంటున్నారు. “చదువులలోని మర్మమెల్ల చదివితీ తండ్రి” అన్నాడు ప్రహ్లాదుడు. “చావులేని చదువు చదువ వలెన”ని భగవాన్ బోధించినారు. “అధ్యాత్మ విద్యయే అన్ని విద్యలలో శ్రేష్ఠమైనద”ని శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ భగవద్గీతలో నొక్కి చెప్పినారు.

ఐతే, విద్యావంతులు కూడా ఈనాడు సూర్యుని ఎదుట నిలచి, ఏమీ కనిపించడంలేదని వాదించే అంధులుగా ఉన్నారు. నిండుగా ప్రవహించే నదియందు నిలచి, ‘దాహం, దాహం’ అని తపించే వ్యక్తిని మించిన అవివేకి మరొకడున్నాడా! మానవుడు తనలోని ప్రకాశవంతమైన ఆత్మతత్త్వముపైన విశ్వాసము లేక, అశాశ్వతమైన దేహమే తానని నమ్మి, ఇంద్రియములకు వశుడై, సచ్చీలమూ త్యాగమూ అనే గుణాలను దూరం చేసుకొని, అన్నివిధాలా అనారోగ్యవంతుడై రోగగ్రస్థుడైపోతున్నాడు. అశ్రద్ధ, ఆత్మవిశ్వాసము లేని బలహీనత, కామము, క్రోధము, ద్వేషము అనే ఐదుదోషములతో కూడినటువంటి అనారోగ్యవంతులైన మానవులే నేడు కనిపించుచున్నారు. క్రోధము మానవునికి పరమ శత్రువు. దానివలన సర్వనాశనము కలుగుతుంది. ద్వేషమువలన కూడా మానవులు దానవులుగా తయారవుతున్నారు. రోగ శేషము ఉండకూడదు. ఎందుకంటే, రోగమంతా నివారణ అయినా కూడా కాళ్ళపైన కొంత వాపు శేషించియుండిన చాలు, అపథ్యము చేయుటవలన అది మరింత ఘోరముగా వృద్ధి

చెందుతుంది. అట్లే, ఋణశేషము, శత్రుశేషము, ద్వేష శేషము కూడా ఉండకూడదు. ఎందుకంటే, అవి పెరిగి పెద్దవై వికృతంగా మారి మానవుణ్ణి దానవునిగా మార్చుతాయి కనుక; మానసిక శారీరకారోగ్యాలను ధ్వంసం చేస్తాయి కనుక. మానసిక ఒత్తిడి, ధనదాహం, పదవీ వ్యామోహం, క్రమశిక్షణారాహిత్యం, దేహభావంతోనే జీవిస్తూ ఆధ్యాత్మికతను ఆహ్వానించుకోలేని దుస్థితి ఆరోగ్య వ్యవస్థపైన తీవ్ర పరిణామాలను కలిగిస్తాయని

హెచ్చరిస్తారు స్వామి. రక్తపోటూ, మధుమేహం, గుండె జబ్బులూ, మెదడుకూ, ఎముకలకూ సంబంధించిన వ్యాధులూ, మనిషి పాలిట శాపాలుగా మారిపోతున్నాయి.

జీవన విధానాలను తప్పనిసరిగా సరిదిద్దుకోవాలనీ, తగినంత వ్యాయామం దినచర్యలో ఒక భాగంగా నిర్దేశించుకోవాలనీ, ఆహారపు అలవాట్లు ఆరోగ్యకరంగా ఉండాలనీ, పొగత్రాగడం, మత్తు పదార్థాల నిషేధం అత్యంత ఆవశ్యకమనీ, మనుష్యుల పాలిట మహమ్మారిలా విస్తరిస్తున్న మధుమేహం, గుండెజబ్బులకూ, ఇతర శారీరక మానసికపరమైన వ్యాధులకూ మానసిక ఒత్తిడే ప్రధానమైన కారణం కనుక దానిని నివారించే పద్ధతులను అవలంబించాలనీ, తగినంత నిద్ర, యోగా, ధ్యానం, ఆధ్యాత్మికచింతనా, ఆశావహద్యక్షణాన్ని అలవర్చుకోవటం ఎంతో మేలు చేస్తాయనీ, స్వామి ప్రేమపూర్వకంగా ఉపదేశిస్తూనే ఉన్నారు, ఉపదేశిస్తూనే ఉంటారు.

“కామక్రోధాలను దూరం చేసిన ఆరోగ్యం అభివృద్ధి అవుతుంది. వాటివలన మానవులకు చింతలు అధికమవుతున్నాయి. చింతలు లేనివారే సంపూర్ణారోగ్యంతో ఉండగలుగుతారు. అసలు చింతకు రూపమే లేదు. అది వట్టి భ్రమ. దానికి అస్థిత్వమే లేదు. ఎదిరించిన తక్షణమే అది పారిపోతుంది. అయిననూ అది మనస్సునందు ప్రవేశించిన చాలు, శక్తిని నాశనం చేస్తుంది; సంతోషమును నిర్మూలం చేస్తుంది; ఆరోగ్యమును పాడుచేస్తుంది; శాంతిని ధ్వంసం చేస్తుంది. ఐతే, భగవచ్చింతనవలన, అత్యవిశ్వాసమువలన చింతను హతమార్చుటకు వీలున్నది. ఇంక మరేరీతిగానూ సాధ్యంకాదు. దేహముపైన చింతను తగ్గించి వైరాగ్యము పూనిన చింత దూరమైపోతుంది. దేహభ్రాంతిని తగ్గించి విషయ వాసనలను పెంచకుండా జీవితమును జాగ్రత్తగా గడపాలి. “భిక్షాన్నం దేహ పోషణార్థం, వస్త్రం శీత నివారణం” అంతే. ఆకలికి అంతులేదు. ఆహార విహారములకు అంతుండాలి. కారుకు పెట్రోలు వేయునప్పుడు ట్యాంకు పట్టునంతవరకే

వేస్తాము కదా! జిహ్వచాపల్యముకొరకు ఆహారమును మితిమీరి తినకూడదు. జబ్బు వచ్చినప్పుడు ఔషధమును వివిధముగా సేవిస్తామో అదేవిధముగా, ఆకలి అనే జబ్బుకు ఆహారమును మందువంటిదిగా భావించాలి.”

జీవితము అంతరించకపూర్వమే ఆత్మజ్యోతిని వెలిగించ గలగాలనీ, జ్యోతి ప్రకాశమే ఆరోగ్యసూత్ర ప్రదాయకమనీ, ఆత్మజ్యోతిని ప్రకాశింపజేయని బ్రతుకులు తిండికి చేటు, భూమికి బరువుగానే మిగిలిపోతాయని, ఎన్ని విద్యలు నేర్చినా, ఎన్ని సాధనలు చేసినా, ఎంతటి ఉన్నత స్థానము నలంకరించినా, ధన కనక వస్తు వాహనాదులను ఎంతగా ప్రోగుచేసినా ఆత్మజ్యోతి ప్రకాశించని జీవితం వ్యర్థమే నంటారు, స్వామి. భక్తులు భగవంతుడినే బంధించగల సమర్థులు. భక్తులలో ఈర్ష్య, అసూయ, డంబము, ఉండవు. కనుకనే, ఎంతటి విద్యావంతులైననూ భక్తులకు సాటిరారని ఉద్ఘాటిస్తారు స్వామి. మానసిక ప్రశాంతత, ఇతరులతో ప్రేమపూర్వకమైన సాంగత్యమూ, సేవా భావమూ మనిషి ఆరోగ్యాన్ని సర్వదా పరిరక్షిస్తూనే ఉంటాయి, అంటారు, స్వామి.

“నేను సుఖముగా, ఆరోగ్యమూ ఉండిన చాలును, పరుల విషయము నాకెందుకు?” అన్న భావము పశుత్వ లక్షణము. ప్రతి వ్యక్తితోనూ సాన్నిహిత్యమును పెంపొందించుకోవాలి. రోగుల చికిత్సకోసం, ఆర్తుల ఆరోగ్యంకోసం సర్వవిధాలా తోడ్పడుతూ సేవాదీక్షకు కంకణం కట్టుకోవాలి. “నాయమాత్మా బలహీనేన లభ్యః” అని శ్రుతి హెచ్చరించుచున్నది. బలహీనుణ్ణి అల్పప్రాణులు కూడను బెదిరించుచుండును. ధైర్యముగా, ఆత్మస్థైర్యముతో నిలబడినచో పులికూడా బెదిరిపోతుంది. కనుక, ఈ చికిత్స, ఈ సేవాకైంకర్యములు అన్నియు ఆత్మబలము నందించేందుకే!”

ఆరోగ్యమునూ, ప్రేమతత్త్వమునూ, సేవాతత్పరతనూ సమన్వయపరచి, మానసిక శారీరకారోగ్యాలకు చక్కని భాష్యాలను అందిస్తారు, స్వామి.

జీవనశైలిని మార్చుకోవాలనీ ఆహార నియమాలను పాటించాలనీ అనర్థదాయకమైన కొలెస్ట్రాల్ పెరుగుదలను అరికట్టాలనీ పదేపదే బోధిస్తూ ఉంటారు స్వామి. పాలు, వెన్న, మాంసాహారాలలో కొలెస్ట్రాల్ అధికంగా ఉంటుంది. కనుక, వీటిని మానివెయ్యకపోతే, లేదా నియంత్రించక పోతే గుండె జబ్బులు రావడం తథ్యమని హెచ్చరిస్తారు

“రోగములు రాకుండా ఆరోగ్యమును కాపాడుకోవాలి. కుక్కకు జ్వరం వస్తే ఎంతో ప్రీతికరమైన మాంసమునుకూడను ముట్టదు. పాలు ఒక్క చుక్క ఐననూ త్రాగదు. పథ్యమును పాటిస్తుంది. ఐతే మానవుడు నూటయిదు డిగ్రీల జ్వరము ఉన్నప్పుడు కూడా ఇడ్లీ సాంబారుకోసం ప్రాకులాడుతాడు. చెడ్డదానిని చూచుట, వినుట, తినుట, పలుకుట, చింతించుటవలన రక్తము

చెడి గుండెపోటుకు అవకాశం ఏర్పడుతుంది. పూర్వ కాలంలో కేన్సర్, హార్ట్ ఎటాక్, బ్లడ్ ప్రెషర్, ఈస్ట్రోఫీలియా మొదలైన జబ్బులు లేనేలేవు. ప్రజలు ఆరోగ్యవంతులుగా, దృఢగాత్రులుగా, ఆనందముగా జీవిస్తూ వచ్చారు.”

ఈనాడు చిన్నతనమునుంచే విషయచింతన, ధన లోక, సంసారపరమైన చింతనా ఎక్కువై దురభ్యాసములకు లోనవుతున్నారు. అందుకే కొత్తకొత్త జబ్బులు వచ్చి బాధపెడుతున్నాయి. అందుకే ఆత్మవిశ్వాసముతో భగవదనుగ్రహమును పొంది నిశ్చలముగా ఉండగలిగితే, రోగాలను నిరోధింప వీలవుతుంది. ఈనాడు భయంతోనే రోగాలు అభివృద్ధి అవుతున్నాయి. ఆత్మజ్ఞానమే అభయ ప్రాప్తికి ఆధారం. దానివలన ఆరోగ్య భాగ్యమూ ఆనంద భాగ్యమూ సిద్ధిస్తాయి. P

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL

Prasanthi Nilayam –515134 Puttaparthi –Anantapur Dist, A.P

mail: hrmgh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256,

Fax 08555-289409

Applications are invited for the following posts:

1. Junior Consultant / Senior Resident in the Departments of Obstetrics & Gynaecology and General Surgery

Qualification : M.B.B.S + MD/ D.G.O – OR

M.B.B.S + MS / DNB (General Surgery)

With relevant experience in the respective Departments

Scale of Pay :

Senior Resident(with PG Degree): Pay band 15600-39100, Grade Pay 6600 –

Gross Pay Rs 44,400/-

Junior Consultant : Pay band 15600 -39100, Grade pay 7600

Gross Pay Rs 75,700/-

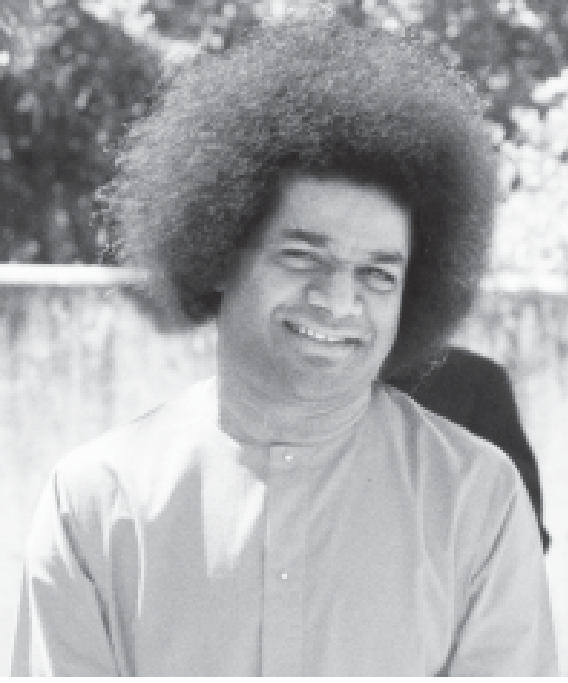
2. Female Medical Officers for the Department of General Medicine

Qualification : M.B.B.S + with relevant experience

Medical Superintendent

అవతారవాణి:

దైవం నుండి జన్మించిన మనకి దైవమే గమ్యం

ప్రేమస్వరూపులారా!

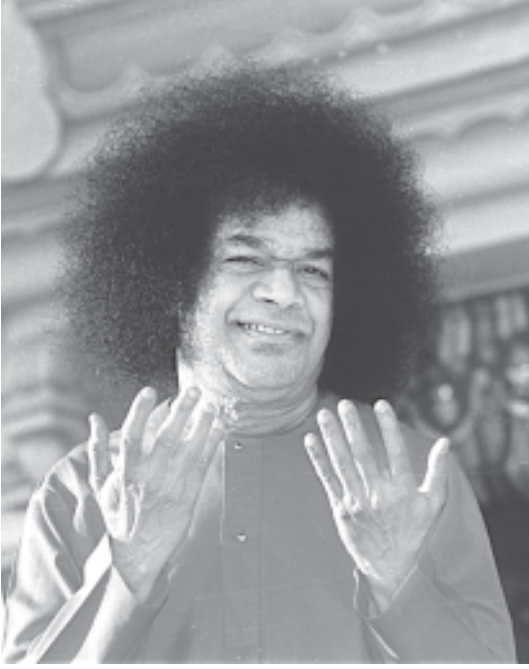
మనం ఎక్కడి నుండి వచ్చామో తిరిగి అక్కడికే పోయి చేరాలి. ఇదే జీవిత పరమావధి. ఎవరైనా వ్యక్తి అమెరికాకో, జపాన్‌కో, జర్మనీకో వెళుతున్నాడంటే అతని బంధుమిత్రులు ఎంతో సంతోషంగా ఏరోడ్రమ్ వరకు వచ్చి సాగనంపుతారు. విదేశానికి వెళుతున్న ఆ వ్యక్తి కూడా ఎంతో ఉత్సాహంగా ప్రయాణానికి సిద్ధ మవుతాడు. కానీ, అదే వ్యక్తిని స్వస్థానానికి పొమ్మంటే అంగీకరించడు. పరదేశానికి వెళ్ళాలంటే అంత సంతోషమెందుకు? పరలోకానికి వెళ్ళాలంటే ఇంత

దుఃఖమెందుకు? పరదేశానికి వెళ్ళినా తాను ఇంటికి తిరిగిరాగలననే నమ్మకంచేత బయల్దేరుతున్నాడు. కానీ, పరలోకానికి వెళితే తిరిగి వస్తానో రానో అని భయపడుతున్నాడు. ఈ ప్రాకృతమైన జీవితము మానవునికి అంత రుచికరంగా ఉంటున్నది.

దేహం ఒక మట్టి పాత్ర వంటిది

‘డెవలప్‌మెంట్ మినిష్టర్’ బ్రహ్మకు మానవుడి బొమ్మ తయారు చేయడానికి కొంత మట్టి కావలసి వచ్చింది. వెంటనే భూదేవిని పిలిచి, “అమ్మా! నేను బొమ్మలను తయారు చేయాలని సంకల్పించుకున్నాను. నీవు కొంత మట్టి నివ్వాలి” అని అడిగాడు. భూదేవి, “నీకు మట్టి నివ్వడానికి నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు. కానీ నా మట్టితో నీవు బొమ్మలను చేస్తున్నావు. కనుక కట్టకడపటికి నా మట్టిని తిరిగి నాకే ఇవ్వాలి” అన్నది. ఈ నిబంధనకు బ్రహ్మ ఒప్పుకున్నాడు. భూదేవి ఇచ్చిన మట్టితో బొమ్మలు చేశాడు. చివరికి ఆ మట్టి తిరిగి భూమిలోనే కలసిపోతున్నది. అనగా, ఎక్కడినుండి వచ్చిందో తిరిగి అక్కడికే పోతున్నది.

నీవు మట్టితో కుండ చేశావు. ఎప్పుడో ఒకతూరి అది చేయిజారి క్రిందపడి ముక్కలైపోయింది. వాటిపై నుండి లారీలు, బస్సులు వెళ్ళగా వెళ్ళగా చివరికి అది తిరిగి మట్టి అయిపోతుంది. అనగా, కుండ మట్టినుండి వచ్చింది, తిరిగి మట్టిలోకి పోయింది. ఈ రావడం, పోవడం మధ్యలో మట్టి కుండ రూపాన్ని ధరించి కొంత ఉపయోగకరమైన, కొంత ఉపయోగం లేని జీవితాన్ని గడిపి తిరిగి మట్టిగా మారిపోయింది. అనగా, ఎక్కడి

నుండి వచ్చిందో తిరిగి అక్కడికి పోయి చేరింది. మన దేహమే ఒక మట్టిపాత్ర. దీనితో ఉపయోగకరమైన పనులు, ఉపయోగంలేని పనులు ఎన్నెన్నో చేస్తున్నాము. కానీ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఈ ‘కుండ’ పగిలిపోక తప్పదు; ఇది తిరిగి మట్టిలో కలిసిపోక తప్పదు.

సాయుజ్యము

సముద్రంపైన సూర్య కిరణాలు పడటంచేత నీరు ఆవిరిగా మారుతుంది. సముద్రంలో ఉన్నంతవరకు నీరు ఉప్పుగా ఉంటుంది. కానీ ఎప్పుడైతే దానిపై సూర్యకిరణాలు పడతాయో అది తీయగా మారుతుంది. ఆవిరిగా మారిన నీరు మేఘాలుగా రూపొందుతుంది. ఈ మేఘాలకు చల్లని గాలి వీచినప్పుడు మెల్లగా వర్షం కురుస్తుంది. ఈ వర్షం చినుకులన్నీ చేరి చిన్న వాగుగా రూపొందుతాయి. చిన్నచిన్న వాగులన్నీ చేరి పెద్ద ప్రవాహంగా ఏర్పడుతుంది. ఈ పెద్ద ప్రవాహం గంగలో చేరుతుంది. ఈ గంగ తిరిగి సముద్రంలోకి

పోయి చేరుతుంది. ఈవిధంగా, ఎన్నోరకములైన మార్పులు చెంది చివరికి స్వస్థానంలో చేరిపోతుంది. సముద్రంలో చేరేంతవరకు మాత్రమే నదికి రూపనామములు ఉంటాయి. సముద్రంలో చేరిన తరువాత రూపము లేదు, నామము లేదు. సముద్రంలో గంగ ఎక్కడుందో, యమున ఎక్కడుందో, కావేరి ఎక్కడుందో ఎవ్వరూ గుర్తు పట్టలేరు కదా! అదే సాయుజ్యము. కనుక ఖానా, పీనా, సోనా, మర్నా... ఇంతమాత్రమే జీవిత లక్ష్యము కాదు. ఎక్కడినుండి వచ్చామో అక్కడికి పోయి చేరాలి. “ఎచ్చట పుట్టె నచ్చటికేగుట నైజము ప్రాణికోటికిన్” అన్నది భాగవతము.

“పునరపి జననం, పునరపి మరణం”

ఒక దొంగ అనేక చిల్లర దొంగతనాలు చేస్తూ చీటికిమాటికి జైలుకి వెళ్ళేవాడు. ఒకతూరి పెద్ద దొంగతనం చేసి పట్టుబడ్డాడు. అతనికి ఆరునెలలు జైలుశిక్ష విధింపబడింది. ఆరునెలల తరువాత ఓనాడు జైలు సూపరింటెండెంట్ వచ్చి, “ఒరేయ్! నీ శిక్ష గడువు ముగిసింది. రేపు నీవు ఇంటికి పోవాలి. నీ తట్ట, బుట్ట అంతా రెడీ చేసుకో” అన్నాడు. వెంటనే ఆ దొంగ, “సార్! వీటిని ఇక్కడే ఉండనివ్వండి. రేపే తిరిగి వస్తాను కదా!” అన్నాడట. అంటే, వాడి ఉద్దేశ్యమేమిటి? తిరిగి దొంగతనం చేయడం, తిరిగి జైలుకు రావడం. “పునరపి జననం పునరపి మరణం” - ఇది మంచిది కాదు. పునర్జన్మ లేకుండా చేసుకోవాలి. ఐతే, ఎప్పుడు పునర్జన్మ లేకుండా పోతుంది? బియ్యం గింజ మీద పొట్టు ఉన్నంతవరకు దానిని ఎక్కడ పెట్టినా, ‘పునరపి జననం పునరపి మరణం’, నీళ్ళు పోస్తే మొక్క వస్తుంది. పొట్టు తీసివేస్తే ఇంక బియ్యం గింజకు, “పునర్జన్మ నవిద్యతే” పునర్జన్మ అనేది లేదు. అట్లని బియ్యం గింజ, వడ్ల గింజ వేరువేరు కాదు. పొట్టు ఉన్నది వడ్లగింజ, పొట్టు లేనిది బియ్యం గింజ. అదేవిధంగా మనకు ఈ

ప్రాపంచిక వ్యామోహమనే 'పొట్టు' ఉన్నంతవరకు పునర్జన్మ అనేది ఉంటూనే ఉంటుంది. కనుక, ఈ 'పొట్టు'ను తీసివేయాలి. అదే మోక్షము.

బంధన - మోక్షము

నేను అనేక పర్యాయాలు చెపుతుంటాను: తాళంలో 'కీ' పెట్టి కుడివైపు త్రిప్పితే తెరుచుకుంటుంది; ఎడమ వైపు త్రిప్పితే మూసుకుంటుంది. అదే తాళము, అదే 'కీ'. కానీ త్రిప్పడంలో ఉన్నది వ్యత్యాసము. అదేరీతిగనే, నీ మనస్సును దైవంవైపు త్రిప్పు. అదే 'డిటాచ్మెంట్'. అదే మోక్షము. మనస్సును ప్రకృతివైపు త్రిప్పడమే 'ఎటాచ్మెంట్' (బంధన). కనుక 'ఎటాచ్మెంట్' అనేది మనకు మనం తెచ్చుకున్నదేకాని, ప్రత్యేకంగా వచ్చినది కాదు. పుట్టిన తక్షణమే పిల్లవానికి ఏ 'ఎటాచ్మెంట్' ఉంటుంది! కానీ, 'పెరుగుతూ పెరుగుతూ పెద్ద బావ కోతి' అయినట్లుగా, వానిలో అన్ని ఆశలూ ప్రారంభ మవుతాయి. ఆడుకోవడానికి అమ్మ ఏదైనా బొమ్మ ఇస్తే ఇంకెవరినీ దానిని ముట్టనివ్వదు. క్రమక్రమేణ అన్నిటిపైన 'ఎటాచ్మెంట్' వస్తుంది. ఇది తనకు తాను పెంచుకున్నదేకాని, పుట్టుకతో వచ్చింది కాదు. ఇది పుట్టింది కాదు, తాను పెట్టుకున్నది. కానీ ఎన్ని విధములైన 'ఎటాచ్మెంట్స్' ఉన్నప్పటికీ కట్టకడపటికి మనం స్వస్థానం చేరక తప్పదు.

విద్యార్థులారా! ఎలాగైతే మీరు ఈ బృందావనానికి వచ్చి చేరారో అలాగే తిరిగి మీ ఇళ్ళకు పోయి చేరాలి. ఎప్పుడూ బృందావనంలోనే ఉండటానికి వీలులేదు. అయితే, ఉండవచ్చును. ఎంతవరకు? మీ విద్యాభ్యాసం పూర్తయ్యేవరకు ఉండవచ్చును. అనగా మీ కర్తవ్యం, కర్మశేషం ఉన్నంతవరకు ఇక్కడ ఉండవచ్చును. అది తీరిపోతూనే తిరిగి వెళ్ళక తప్పదు. అనగా కర్మఫలం పండిందని అర్థము. చెట్టుకు ఒక మామిడి కాయ కాసింది. మీరు ఎన్ని రాళ్ళు విసిరినా అది క్రింద పడదు. కానీ అది పరిపక్వమైపోతే, మీరు రాళ్ళు

విసరనక్కరలేదు, దానంతటదే పడిపోతుంది. అనగా అది మాధుర్య స్థితికి రావాలి. ఇంకా వగరుగా, పుల్లగా ఉందంటే అది రాలడానికి వీలులేదు. కనుక, మనం పోయే లోపల ఏమి చేయాలంటే మన జీవితాన్ని పరిపక్వస్థితికి తెచ్చుకోవాలి. దానికి ప్రేమయే ఆధారం.

'బీజం మాం సర్వభూతానాం...'

ప్రతి జీవిత వృక్షంపైన ఒక ఫలము ఉంది. ఆ ఫలమును భుజించాలంటే పైతోలును తీసివేయాలి. అదే ప్రాపంచిక సంబంధమైన 'ఎటాచ్మెంట్'. ఈ 'ఎటాచ్మెంట్' అనే 'తోలును' తీయనంతవరకు ఫలములో ఉన్న మధుర రసము మనకు చిక్కదు. ఈ ఫలములో ప్రాపంచిక వ్యామోహం అనేది 'స్కిన్' (తోలు); కుటుంబ వ్యామోహం అనేది 'సీడ్' (విత్తనం). 'స్కిన్'ను, 'సీడ్'ను ఎవ్వరూ తినరు; మధ్యలో ఉన్న 'స్పీట్ జ్యూస్' (మధుర రసము)నే తీసుకుంటారు.

చూశారా! అయితే, ఫలమునకు విత్తనమే మూలకారణం. దీనినే భగవద్గీతలో "బీజం మాం సర్వభూతానాం" అన్నాడు కృష్ణుడు. ఇది ఎట్లా? ఒక మామిడి విత్తనమును నాటావు. అది అనేక శాఖలతో కూడిన పెద్ద వృక్షంగా మారిపోయింది. ఒక్కొక్క శాఖలో అనేక ఫలములు ఉన్నాయి. ప్రతి ఫలములోను విత్తనము ఉన్నది. ఏ విత్తనమది? క్రొత్తదేమీ కాదు, నీవు నాటిన విత్తనమే! నీవు నాటినది ఒకే విత్తనమైనప్పటికీ వందలకొలది ఫలములు కాసినవి. అదేరీతిగనే, దైవమనే ఒకే విత్తనమునుండి విశ్వమనే పెద్ద వృక్షము ఏర్పడింది. ఈ వృక్షములో వేర్వేరు దేశాలు వేర్వేరు శాఖలుగా ఉంటున్నాయి. ఒక్కొక్క ప్రాణియందు అదే విత్తనము ఉంటున్నది. అందుచేతనే దైవము చెపుతున్నాడు, "బీజం మాం సర్వభూతానాం" అని. అనగా, "మీ అందరిలోను ఉన్న విత్తనమును నేనే." ఇది సరియైన అర్థము. కానీ ఒకే దైవము ఇన్ని

ప్రాణులలోకి పోయి ఎట్లా చేరుతున్నాడు? అని కొందరు సందేహిస్తున్నారు. ఇది ఆధునిక విద్యార్థుల యొక్క తెలివితేటలకున్న రోగము. ఒకే విత్తనం ఇన్ని ఫలములలోకి పోయి ఎట్లా చేరుతున్నది? దీనినేమైనా నీవు అర్థం చేసుకోగలుగుతున్నావా? ఇది నీకు అర్థం కాదు. ఇది దైవచిత్రము. కనుకనే “ఏకం సత్ విప్రాః బహుధా వదన్తి” ఉన్నది ఒక్కటే. అదే అనేకంగా రూపొందింది. అనేకత్వమనేది దృష్టి కల్పితమేకాని, సృష్టి కల్పితము కాదు. సృష్టిలో ఉన్నది ఒక్కటే, సృష్టికర్త ఒక్కడే. కానీ దృష్టిచేత వేరువేరుగా మారిపోతున్నది. ప్రతి మానవునిలోను దివ్యత్వమనే ‘బీజము’ ఉన్నది. దానిని గుర్తించినప్పుడు అనేకత్వం ఏకత్వమైపోతుంది.

ఆత్మ తెలిస్తే అన్నీ తెలిసినట్లే!

“పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్పూర్ణ ముదచ్యతే
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే”
అదీ పూర్ణము, ఇదీ పూర్ణము. పూర్ణములో నుండి పూర్ణమును తీసివేసినా మిగిలేది పూర్ణమే, ముక్కలు కానక్కరలేదు. ఎట్లా? నీవు మార్కెట్ కు వెళ్లి ఒక కిలో బెల్లం కొన్నావు. దానిని కొంత కాఫీలో వేశావు. కొంత పాయసంలో వేశావు, కొంత బొబ్బిట్లలో వేశావు. ఇంకా కొంత మిగిలిపోయింది. అయితే కాఫీలో ఉన్నది తీపే, పాయసంలో ఉన్నది తీపే, బొబ్బిట్లలో ఉన్నది తీపే, మిగిలిన బెల్లంలో ఉన్నది కూడా తీపే. క్వార్టిటీలో మార్పు వచ్చిందికాని, క్వాలిటీ ఒక్కటే. అదే పూర్ణము. ఎవరైనా తెలివితేటలు గల పిల్లవానిని సముద్రం రుచి ఎలా ఉందని అడగండి చూద్దాం. వాడు సముద్రం వద్దకు వెళ్లి ఒక్క నీటి చుక్కను నోట్లో వేసుకుని అంత పెద్ద సముద్రం యొక్క రుచిని చెబుతాడు. అతడేమైనా సముద్రం అంతటిని త్రాగాడా? లేదే! ఒక్క చుక్క తీసుకున్నాడు, సముద్రం రుచి చెప్పాడు. సముద్రం రుచి తెలుసుకోవాలంటే సముద్రం అంతటినీ త్రాగనక్కర్లేదు కదా! అదేవిధంగా మనలోనున్న ఆత్మ

అనే ఒక్కదానిని గురించి తెలుసుకొంటే చాలు, అంతా తెలిసిపోతుంది. అమ్మ అన్నం వండేటప్పుడు అది ఉడికిందో లేదో తెలుసుకోవడానికి ఒక్క మెతుకును మాత్రమే తీసికొని చూస్తుందికాని, ఒక్కొక్క మెతుకును పట్టుకొని చూడదు కదా! అదేవిధంగా, ఆత్మ ఒక్కదానిని తెలుసుకుంటే అన్నీ సులభంగా తెలిసిపోతాయి.

అంత్య ప్రయాణం

మనం ఎక్కడి నుండి వచ్చాము, ఎక్కడికి పోతాము అని చింతించనక్కర లేదు. ఎక్కడినుండి వచ్చామో అక్కడికి పోయే తీరాలి. కానీ పోవడానికి నీవు భయపడి పోతున్నావు. నీవు సినిమాకో లేక, మ్యారేజీకో లేక, తీర్థయాత్రలలో వెళ్ళాలనుకుంటే వాటిని క్యాన్సిల్ చేసుకోవచ్చు. లేక, పోస్ట్ పోస్ట్ చేసుకోవచ్చు. కాని, అంత్యప్రయాణాన్ని పోస్ట్ పోస్ట్ చేయడానికి, క్యాన్సిల్ చేయడానికి వీలుకాదు. అది జరిగే తీరాలి. వాకింగ్ కు వెళ్ళాలంటే చెప్పులు వేసుకొని చేతికట్టను పట్టుకొని సిద్ధమవుతున్నావు. ఏదైనా సినిమాకు పోవాలనుకుంటే పదో పదిహేనో రూపాయలను పాకెట్ లో వేసుకుని బయలుదేరుతున్నావు. ఏదైనా పెళ్ళికి వెళ్ళాలనుకుంటే మంచి స్పెషల్ డ్రెస్సు వేసుకొని తయారవుతున్నావు. మరి శాశ్వతమైన ప్రయాణానికి నీవు ఏవిధంగా తయారవుతున్నావు? దానికి భక్తియే ప్రధానం. ప్రయాణానికి సంసిద్ధంగా ఉంటే ఎట్టి ఆటంకములూ లేకుండా గమ్యం చేరుకోగలవు. ప్రశాంతమైన మనస్సుతో పోవాలి. అప్పుడే నీకు సరియైన స్థానం చిక్కుతుంది. మరణమనేది అశుభమని, అపశకునమని భావించరాదు. నా ఉద్దేశ్యమేమిటంటే, ప్రపంచంలో అశుభమనేదే లేదు. ఏదో మన దృష్టికి కొన్ని అశుభ మనిపించవచ్చు. కానీ అంతా మన మంచికే. ఏనాటికైనా మరణం తప్పదు. “పోకన్ మానదు దేహమెవ్విధమునన్ పోషించి రక్షించినన్, రాకన్ మానవు హాని వృద్ధులు మహారణ్యంబునన్ దాగినన్”

స్వస్థానము

మనం పుట్టినాము, ఆత్మ నుంచి వచ్చినాము. తిరిగి ఆత్మ వద్దకే పోయి చేరాలి. దానికి తగినటువంటి సాధన చేయాలి. అది చేయకుండా మీరు అక్కడికీ, ఇక్కడికీ తిరుగకండి. 'టైమ్ వేస్ట్ ఈజ్ లైఫ్ వేస్ట్' కనుక జీవిత లక్ష్యమేమిటంటే స్వస్థానమును చేరుకోవడమే. నీవు ఈ దేహము కాదు. దేహమొక నీటిబుడగ. ఇది మట్టి నుండి వచ్చింది. కనుక తిరిగి మట్టిలోనే చేరిపోతుంది. దేహములోని ఈ పంచభూతములన్నీ తిరిగి పంచభూతములలోనే చేరిపోతాయి. కానీ, అది స్వస్థానము కాదు. స్వస్థానమనేది పంచభూతములకు కూడా ప్రధానమైన స్థానము. అదే దివ్యత్వము.

మనము దివ్యత్వమునుండి వచ్చాము; మొట్టమొదట దివ్యత్వంగానే ఉన్నాము; చాలా వినయవిధేయతలతో, సహన ప్రేమలతో ఉన్నాము. కానీ పెరుగుతూ పెరుగుతూ రాగా మనలో క్రొత్త గుణాలు బయల్పడాయి. అవే మనలను బాధ పెడుతున్నాయి. కనుక వాటిని తగ్గించుకోవాలి. మన దేహానికి పట్టిన మురికిని స్నానం ద్వారా ఏవిధంగానైతే తొలగించుకొంటున్నామో అదేవిధంగా, మన హృదయానికి పట్టిన మాలిన్యాన్ని నామచింతనచేత నిర్మూలించుకోవాలి.

మురికిపట్టిన బట్టలను మనం చాకలికి వేస్తాము. అతడు వాటిని నీళ్ళలో తడుపుతాడు; సబ్బు పెట్టి రుద్దుతాడు; రాతిపై కొడతాడు. అప్పుడే బట్టలు పరిశుభ్రంగా రూపొందుతాయి. అదేరీతిగనే, మాసిపోయిన నీ మనస్సును సద్గురువనే చాకలికి వేయి. అతడు దానిని భగవచ్చింతన అనే నీళ్ళలో తడుపుతాడు; సద్బోధ అనే సబ్బుపెట్టి రుద్దుతాడు; వైరాగ్యమనే రాతిపైన కొడతాడు; సంస్కారమనే ఎండలో వేస్తాడు; సాధన అనే ఇస్త్రీ చేస్తాడు. అప్పుడు నీవు దానిని చక్కగా ధరించవచ్చును. కనుక,

నిత్యజీవితంలో అన్నిటియందు ఆధ్యాత్మిక తత్త్వమనేది ఇమిడి ఉంటున్నది.

నీవు నా అంశమే!

ముఖ్యంగా మీరు తెలుసుకోవలసినదేమిటంటే జీవితం చాలా విలువైనది, చాలా పవిత్రమైనది. ఇది భగవంతుని కానుక అని భగవంతుడే చెప్పాడు. “ఓ పిచ్చివాడా! నీవు ప్రకృతి అంశము కాదు, పంచ భూతముల అంశము కాదు. నీవు నా అంశమే” అన్నాడు. భగవంతుడే ఈవిధంగా చెప్పినప్పుడు మన మెంత జాగ్రత్తగా మెలగాలి! మనం పొందవలసిన బిరుదులు పద్మశ్రీ, పద్మవిభూషణ్ ఇలాంటివి కాదు. “శృణ్వంతు విశ్వే అమృతస్య పుత్రః” “నీవు అమృత పుత్రుడవు నాయనా!” అనే బిరుదును తెచ్చుకోవాలి. కానీ మన విలువను మనం గుర్తించుకోకుండా ఈ ప్రాపంచిక సౌఖ్యాలకోసం ప్రాకులాడుతున్నాము. ఈ ప్రాపంచిక సౌఖ్యాలవల్ల లభించేది ఏమీ లేదు. అశాంతితో నిండినవాడు ఎయిర్ కండిషన్డ్ రూమ్ లో కూర్చుంటే దేహం చల్లబడుతుందికాని, మనస్సు చల్లబడదు. నీవు ఇంట్లోనే కూర్చుని ఎన్ని సౌఖ్యాలను అనుభవించినా మనశ్శాంతి లేకపోతే విశ్రాంతి ఉండదు. కనుక, మొట్టమొదట నీవు మనశ్శాంతికై ప్రయత్నించు.

నేను అప్పుడప్పుడు పిల్లలకు చెబుతుంటాను, “హ్యాండ్స్ ఇన్ ది సాసైటీ, హెడ్ ఇన్ ది ఫారెస్ట్” ఇదే మీరు చేయవలసింది. అంతేగాని, మీ మైండ్ ను సినిమాలకు, టీవీలకు, బజార్లకు పంపకండి. మనస్సును ఎక్కడికి పంపాలో అక్కడికి పంపాలి. అనగా, దైవసన్నిధికి పంపాలి. అప్పుడే మీకు మనశ్శాంతి చిక్కుతుంది.

(డి. 24-3-1996న బృందావనంలో శ్రీవారు విద్యార్థులకు అనుగ్రహించిన దివ్యసందేశమునుండి)

కవీనాం కవి: (17)

అనుభవ జ్ఞానం

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

అంధకారం బెల్ల హతమారునే జూడ
వసుధలో దీపంపు వార్తవలన
ఆకొన్నవారికి ఆకలి తీరునే
పంచభక్త్యులు పేర్లు పరగ విన్న
నిరుపేదవాని పేదరికంబు పోవునే
విత్తప్రభావంబు విన్నయంత
రోగపీడితుని బల్ రోగాలు పోవునా
ఔషధ మహిమంబు ఎంత విన్న
శాస్త్రజాలంబు నంతయు చదివినంత
దట్టమైనట్టి అజ్ఞాన తమము తెగున
ఆచరణలేని విద్యలు అవనియందు
దండి నేర్చిన ఫలమేమి? గుండు సున్న

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి మనము ఏమి చేసినా, ఏమి చెప్పినా అనుభవముతో కూడిన పరిజ్ఞానమే సార్థకత చెందుతుందని, గ్రంథపఠనముతో తెచ్చుకున్న జ్ఞానముతో ఉపన్యాసాలు యిస్తే అవి విలువలేని పొల్లు మాటలుగా మిగిలిపోతాయని చక్కటి పద్యముతో చెబుతున్నారు.

“అంధకారం బెల్ల హతమారునే జూడ వసుధలో దీపంపు వార్తవలన” ఈ వాక్యమును పరిశీలిస్తే ఇందులో మానవునియొక్క తమోంధకారమును గురించి స్వామి చెప్పినట్లుగా ఉంది. అంధకారమంటే కటిక చీకటియేకదా! కటిక చీకటిలో మనము అంధులతో సమానము. చీకటిలోనున్నవానికి సహాయము చెయ్యాలంటే ఏమి చేయాలి? ఏ కొద్ది వెల్తురును ఏర్పాటుచెయ్యగలిగినా ఆ అంధకారమునుండి బయటపడతాడు! అంతేగాని, కాంతిని

వర్ణిస్తూ కూర్చుంటే ఏమి ప్రయోజనము?! అదేవిధముగా, తమోగుణము కల్గిన మనస్సుని తేజోమయముగా చెయ్యాలంటే మాటలు కాదు, మార్పు ముఖ్యమని చెబుతున్నారు.

తమోగుణ లక్షణాలు తెలిసినవే అయినప్పటికి యిక్కడ మరొకసారి కొన్నైనా ఉదాహరణగా చెప్పుకోవాలి. **ఓర్వలేమి** - మనకన్నా ఉన్నత స్థితిలో ఉన్నవారిలోని చెడును మాత్రమే ఎత్తిచూపడము, మంచిని మాత్రం యిక తప్పని పరిస్థితుల్లో అయిష్టంగా అంగీకరించడం. **నెపము** - తనకి వ్యతిరేక ఫలితాలు వచ్చినప్పుడల్లా ఇతరులే కారణమని ఆరోపణలు చెయ్యడము. **పక్షపాతము** - ఇది పక్షవాత రోగము వంటిదే! ఎన్ని తప్పులున్నా ఒక ప్రక్కవైపే ప్రేమలూ అభిమానాలు చూపడము, రెండవవైపు ఎంత మంచితనము కనబడినా అంగీకరించలేకపోవడము... ఇన్ని అవలక్షణాలతో నిండిన మనస్సు అంధకారముతో

ఉండక తేజస్సుతో ఏరకముగా ఉంటుంది! ఇవి అవ లక్షణాలని గుర్తిస్తే చాలు, దారికి దివిటీ వెలిగించుకున్న వాళ్ళమవుతాము.

“అకొన్నవారికి అకలి తీరునే పంచభక్త్యులు పేర్లు పరగ విన్న” అకలితో ఉన్నవాని ముందు అన్నము పెట్టకుండా రుచికరమైన ఆహార పదార్థముల పేర్లు వరుసగా చదివితే, వాడు ఎంతో ‘యిష్టముగా విన్నప్పటికీ’ వాని కడుపు నిండదు సరికదా అకలి రెట్టింపు అయ్యి స్పృహ తప్పుతాడు. అదేవిధముగా, అనుభవములోకి తెచ్చుకోకుండా ఎన్ని గ్రంథాలు చదివితే ఉపయోగమేమిటి! ఎన్ని సత్సంగాల్లో పాల్గొంటే ప్రయోజనమేమిటి! స్వామి చెబుతుంటారు, “పంజరంలో ఉన్న చిలుక ముచ్చటగా ‘రామా! రామా!’ అని పలుకుతుంది. అదే చిలుక తన మెడను పిల్లి కొరికి పట్టుకోగానే దాని స్వభావరీత్యా ‘కీచుకీచుమ’ంటూ అరుస్తుందే తప్ప, ‘రామా! రామా!’ అని శ్రీరాముని వేడుకోదు”. కారణం, అది నిత్యం పలికే రామనామ మహిమ, మాధుర్యం దానికేమి అనుభవము! ఎంతో శ్రావ్యముగా భగవద్గీతను వినిపించే టేపురికార్డర్ గీతలో ఏ కొద్దిగానైనా అర్థము చేసుకోగలదా! మనమూ అదేవిధముగా ఉన్నాము. స్వామి సర్వాంతర్యామి, అంతటా ఉన్నారు, సర్వజీవుల యందు ఉన్నారు, కాబట్టి అందరినీ ప్రేమించి సేవించాలంటూ ఉపన్యాసాలిస్తాము. కానీ, ఇంట్లోవాళ్ళతో, ఇరుగుపొరుగువారితో విభేదాలు మానుకోలేము. ఏమి లాభము! ఇదీ మన అనుభవ జ్ఞానము. ఇది ఏమాత్రము ఉపయోగము లేదని స్వామి ఎంత చక్కగా చెబుతున్నారు!

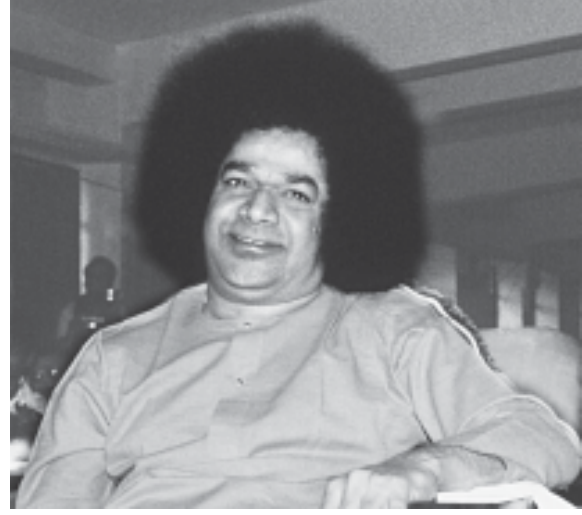
‘నిరుపేదవాని పేదరికంబు పోవునే విత్త ప్రభావంబు విన్నయంత’ డబ్బు, డబ్బు అంటూ జపిస్తే పేదరికము పోదు కదా! ధనమును సంపాదిస్తేనే దారిద్ర్యము పోతుంది. ఇక్కడ భగవాన్ సంపాదించమని చెబుతున్నది లౌకిక ధనము గురించి కాదు; ఎవరూ దోచుకోలేని ఆత్మజ్ఞాన విత్తమును సంపాదించుకోవాలి. ప్రయత్నమున్నది మన చేతుల్లోనే ఉందని స్పష్టముగా చెబుతున్నారు భగవాన్.

‘రోగపీడితుని బల్ రోగాలు పోవునా ఔషధ మహిమంబు ఎంత విన్న’ వైద్యుడు రాసిన మందుల చీటీ జేబులో పెట్టుకుని తిరిగినా, లేదా ఆ మందుని ఎన్ని మందుల కలయికతో తయారుచేశారన్న వివరాలు తెలుసుకున్నా ఉపయోగమేమిటి! మందుని లోపలకి తీసుకుంటేనే రోగాలు తగ్గుతాయి. మనము సహజముగా ఔషధమును ‘సేవించడమ’ంటాము. సేవించడమంటే కొన్ని రకాల దీర్ఘ వ్యాధులకి కొంతకాలము క్రమం తప్పకుండా మందు తీసుకుంటే రోగము పోతుంది. సేవించడమంటే ఓర్పుతో చేసే పని. ఇక్కడ మనముకూడ మన నిజస్వరూపమేమిటి తెలుసుకోలేక ‘పునరపి జననం’ అనే దీర్ఘ వ్యాధితో పుడుతున్నాము. మన రోగలక్షణాలు ఏమిటి? దేహము శాశ్వతమనీ, దేహముతో వచ్చిన బంధుత్వాలు శాశ్వతమూ, నిజమూ అని భ్రమించడము ఒక దీర్ఘరోగము. ఈ రోగములో అనేకరకాల రోగములు కలసిపోయి ఉన్నాయి. ప్రతీది తనకే కావాలనే ‘కామమ’నే రోగము; వాటికొఱకై చెయ్యరాని పనులు చేసి అన్నీ ప్రోగుచేసే గుణము కల్గిన ‘సంచితమ’నే రోగము; దక్కపోతే ‘క్రోధమ’నే రోగము; ఎవరికీ దక్కకుండా తానే దాచుకోవాలనే ‘లోభమ’నే రోగము; ‘నాది, నావారు, అన్నీ నాకే, నావారికే’ అనే ‘మోహమ’నే రోగము; అన్నీ దక్కితే నన్ను మించినవారు లేరనే ‘మదమ’నే రోగము; మనకన్నా ప్రక్కవారు ఉన్నత స్థితిలో ఉంటే తట్టుకోలేక వారిని ద్వేషించే ‘మాత్సర్యమ’నే రోగము.... ఇన్ని రోగములకి మూలకారణము మనస్సనే మూలకణము. ఇది కేన్సర్ కణముకన్నా కోటాసుకోట్ల రెట్లు మహాప్రమాదకారి. కేన్సర్ కణము మహా అయితే ఒక దేహములో ఆవరించి ఆ దేహమును అంతము చేస్తుంది. అదే మనస్సు అనే మూలకణము మనచే ఎన్నో జన్మలెత్తిస్తూ, ఎన్నో మరణాలను చవిచూపిస్తుంది. ఇంత ప్రమాదకారియైన రోగమును పూర్తిగా నాశనము చెయ్యాలంటే వివిధమైన ఔషధమును సేవించాలి? సత్యమును తెలియజేసే గురువుని సేవించాలి. అదే ఔషధము. ఉదాహరణకు, వైద్యుడు మనకున్న రోగమునకు ఒక పది మాత్రలు పదిరోజులు వాడమని చెబుతాడు. మనము రెండు రోజులు ఆ మందు వాడగానే రోగము నెమ్మదిస్తుంది. ఇంకొక

రెండు రోజులు వాడగానే రోగ లక్షణాలు కనబడవు. దానితో రోగము తగ్గిపోయిందని మనము మందు వాడకము నిలిపివేస్తాము. మిగిలిన మాత్రలు ప్రక్కన పెట్టేస్తాము. కొంతకాలానికి ఆ రోగము మళ్ళీ విజృంభిస్తుంది. ఇక్కడ రోగము తగ్గిందేకాని దేహములో నుండి పూర్తిగా నాశనము కాలేదు. అదేవిధముగా గురువుని సేవించడమనేది మనకు ఏదో తాత్కాలికంగా బాధలు ఉపశమించేంతవరకూ కాదు; ఈ బాధలు తిరిగి కలుగకుండా ఉండే స్థితికి చేరేవరకూ గురువుని సేవిస్తూనే ఉండాలి. అంటే జన్మలు ఎత్తని స్థితి చేరేవరకూ గురువుని సేవించడమనే ఔషధసేవ చేస్తూనే ఉండాలి.

గురుసేవంటే పాదపూజలు, చిత్రపటాలకి పూజలు, గ్రంథములు మాత్రమే చదవడము, ఉపన్యాసములు మాత్రమే వినడము, లేదా సోమవారం ఈశ్వరుడు, శనివారం వేంకటేశ్వరుడు అంటూ గుళ్ళోకి టైంటేబుల్ ప్రకారం వెళ్ళి మ్రొక్కుడమువలన ఉపయోగములేదు. గురువులకు గురువైన ఆదిగురువు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బోధనలను అనుసరించి, ఆచరించడమే మన మనోరోగానికి సరియైన దివ్య ఔషధ సేవనము.

‘శాస్త్రజాలంబు సంతయు చదివినంత దట్టమైనట్టి అజ్ఞాన తమము తెగున’ గర్వము ఎంత తీయని విషమో చక్కగా తెలియజేస్తున్నారు భగవాన్. శాస్త్రాలు చదివినంత మాత్రాన పండితుడు కాదు, శాస్త్రాలు తెలియనివాడు పామరుడు కాదు అంటే పాండిత్యానికి, పామరత్వానికి శాస్త్రపరిజ్ఞానము కొలమానము కాదని, అజ్ఞానముతో ఉండేవాడు పామరుడని, అజ్ఞానమును ‘దట్టమైనట్టి తమము’ అంటూ నల్లటి మబ్బుతో చక్కటి పోలికతో చెప్పారు బాబా. ఆకాశములో నల్లటి మేఘాలు ఆవరిస్తే తేజోవంతుడైన సూర్యుడుకూడ కనిపించడు సరికదా గాఢాంధకారము అలుముకుంటుంది. స్వామి చెప్పే జ్ఞాన అజ్ఞానాలు పుస్తక పరిజ్ఞానానికి సంబంధించినవి ఎంత మాత్రముకాదు. మనిషిలోని అహంకారమే అజ్ఞానము. ఇదే దట్టమైన తమము అంటున్నారు స్వామి.

“ఆచరణలేని విద్యలు అవనియందు దండి నేర్చిన ఫలమేమి? గుండుసున్న” ఈ సందర్భములో స్వామి చెప్పిన చిన్నకథను గుర్తుచేసుకోవాలి. ఒకసారి కొందరు వ్యక్తులు ఏరుసు దాటవలసి వచ్చింది. వారికి దాని లోతు తెలియదు. వారు అక్కడ కూర్చున్న ఇద్దరు వ్యక్తులను చూచి, “ఈ ఏరులో ఇక్కడ దిగి వెళ్ళవచ్చునా?” అని అడిగారు. వారిలో ఒకరు గ్రుడ్డివాడు. మరొకరు కుంటివాడు. “ఎడమవైపు కొంచెం దూరం వెళ్ళి అక్కడ దిగితే సులభముగా దాటవచ్చును” అన్నాడు, కుంటివాడు. ఇంతలో గ్రుడ్డివాడు, “ఇక్కడ చాలా లోతు, కొంచెం ముందుకు వెళ్ళండి” అన్నాడు. ప్రయాణికులు వారిద్దరి మాటలు నమ్మలేదు. గ్రుడ్డివాడు ఏటిని చూచియుండడు, కుంటివాడు ఏటిలో దిగియుండడు అని వారికి తెలుసు. ఏమి చెయ్యాలి? అని వారు అనుకుంటూ ఉంటే ఇంతలో అటువైపు వచ్చిన ఒక వ్యక్తి గబగబ ఏటిలోకి అడుగుపెట్టి నడక ప్రారంభించాడు. అతనిని చూచి ఈ ప్రయాణికులు, “అయ్యా! కొంచెం ఆగండి, మేముకూడా వస్తాము మీ వెనుక” అని ఆ వ్యక్తి ముందు పోతుంటే వీరు అతనిని అనుసరించారు.

అనుభవజ్ఞానము అన్నిటికంటే గొప్పది. విషయాలను చూచి, విని తెలుసుకుంటే చాలదు. అటువంటి జ్ఞానము అవసరమునకు ఉపయోగపడదని మనకు భగవాన్ దివ్య సందేశమును ప్రసాదిస్తున్నారు. P

అంతరంగ తరంగాలు

చంద్రమౌళి రమాదేవి

మన భారతీయ సంస్కృతికి పట్టుకొమ్మలు, జ్ఞాన సంపద గనులు మన వేదాలు. మన జాతి ఔన్నత్యాన్ని చాటే మహాకావ్యాలు రామాయణం, మహాభారతం, భాగవతం! ఇవి కేవలం కథలు కాదు. మానవాళికి సరియైన మార్గం చూపించే దిశా నిర్దేశ సాధనాలు. ఇక భారతీయులు గర్వించదగ్గ 'భగవద్గీత'ని గురించి ఎంత వర్ణించినా అసంపూర్ణంగానే ఉండగలదు. ఈ అమూల్యమైన సంపద విలువను విదేశీయులు కూడా గుర్తించారు.

ఈ గ్రంథరాజాల ప్రయోజనమేమిటో ప్రత్యేకించి వివరించవలసిన అవసరం లేదు. అవి దైవాన్ని మనకు పరిచయం చేస్తాయి, మనకి భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యానికి అందిస్తాయి, సన్మార్గాన నడిచే ప్రేరణ నిస్తాయి; దైవం యెడల మన విశ్వాసం దృఢపడటానికి దోహదం చేస్తాయి.

త్రేత, ద్వాపర యుగాలలో రామాయణ, మహాభారత, భగవద్గీతలు సామాన్య మానవులకి పరిచడానికి అందుబాటులో లేవు కదా! కానీ, నేడు సాయిపథంలో భక్తి భావంతో అడుగిడినవారికి భక్తుల 'అనుభవ పాఠాలు', ప్రత్యక్ష పరమాత్మ సన్నిధిలో కలిగిన మధురానుభూతులు, ఆ దేవదేవుని అద్భుత లీలలకు సాక్షిగా నిలిచిన దివ్యానుభవాలు రచనల రూపంలో ఎన్నో అందుబాటులో ఉన్నాయి. ఈ మహాత్కార్యంలో (రచనలు చేయడంలో) మహిళా భక్తులు కూడా తమ పాత్రని ఎంతో సమర్థవంతంగా నిర్వహించారనేది నిర్వివాదాంశమే మరి! సాయి సాహిత్యంలో ఎందరో మహిళల రచనలు 'మైలురాళ్ళు'గా నిలిచాయి సుమా!

భక్తి, జ్ఞానాలకి స్త్రీ, పురుష భేదం లేదు కదా! తమ అంతరంగంలోని భావసుమాలను అందాల మాలగా కూర్చి, ఆ దైవానికి అర్పించి, ఆ ప్రత్యక్ష పరమాత్మని

ప్రసన్నం చేసుకున్న స్త్రీలు ఎందరో సాయి భాగవతంలో మనకి కానవస్తారు. నాటినుండి నేటివరకు మనం ఎందరో కవయిత్రులు, రచయిత్రులు భక్తి మార్గంలో తమ భావాలను, అనుభవాలను తోటి యాత్రికులతో పంచుకోవడం గమనిస్తూనే ఉన్నాం కదా!

రామాయణ కావ్యాన్ని రచించిన కవయిత్రి మొల్ల, 'తిరుప్పావై' రచించిన గోదాదేవి, ఎంతో అందమైన కీర్తనలు పాడిన 'మీరాబాయి', విరలుని భక్తిలో లీనమై ఆశువుగా 'అభంగాలు' చెప్పిన జనాబాయి, అపర సరస్వతిగా పేరొందిన అవ్వైయార్, తాత్త్విక పరిజ్ఞానం గల అక్క మహాదేవి.... ఇలా ఎందరో ఎందరెందరో స్త్రీ జాతికి గర్వకారణంగా నిలిచారు. 'భారత కోకిల'గా పేరు గాంచిన శ్రీమతి సరోజినీ నాయుడుగారి అద్భుత కవితా శక్తిని భారతీయులు మరువగలరా! మచ్చుతునకగా నాలుగు పంక్తులు వారి కవితా శైలిని తెలిపే చూద్దామా:

ఆకాశమంత ఎత్తువాణ్ణి నేను

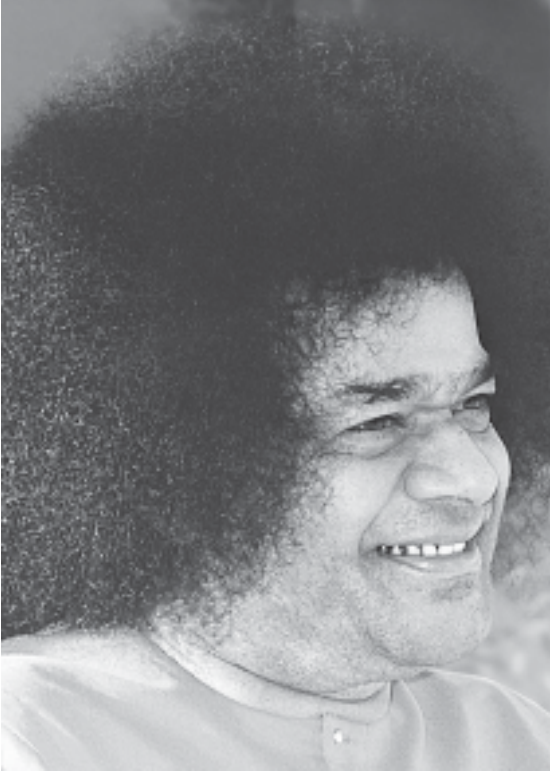
నీ చెవిదాకా వంగి బోధిస్తుంటాను

బ్రతుకంటే నా తేజోరేఖలు ప్రతిఫలించే పట్టకం

చావంటే నేలమీద పడుతున్న నా చల్లని నీడ

(దైవం చెప్పే వివరణ)

సాయి సాహిత్యాన్ని గమనిస్తే, ఎందరో భక్తురాండ్రు ఆ దేవదేవునికి భక్తి శ్రద్ధలతో వాఙ్మయ పూజ గావించి తరించిన ఉదంతాలు మనకి కానవస్తాయి. కవితలు - పద్యాలతో కీర్తించినవారు కొందరు, స్వామివారి సూక్తులు, అమృత వచనాలు సేకరించినవారు ఇంకొందరు, ఇతర భాషలలోని రచనలను అనువదించినవారు మరికొందరు, తమ అనుభవాలద్వారా స్వామివారి అవతార వైభవాన్ని

కొనియాడినవారు ఎందరెందరో! ఈ రచనల మూలంలో తమ భాషా పాండిత్యాన్ని, భక్తిని ప్రదర్శించడం, పేరు ప్రఖ్యాతులు ఆశించడం ఏమాత్రము లేదు. కనుకనే, వారికి శ్రీవారి అనుగ్రహశీస్సులు లభించాయి. అలా ప్రత్యక్ష పరమాత్మ ఆశీస్సులు ప్రత్యక్షంగానే పొందిన కొందరి అభిప్రాయాలలో వారివారి రచనల వెనుక గల ప్రేరణ ఏమిటో గమనిద్దామా!

సాయి భాగవతంలో ప్రాముఖ్యత సంతరించుకున్న ఒక అందమైన, అద్భుతమైన అధ్యాయం, ఆ ప్రత్యక్ష దైవమే స్వయంగా నామకరణం చేసిన (శ్రీమతి విజయమ్మ గారి రచన) - ‘అన్యథా శరణం నాస్తి’. ఈ పుస్తకం రూపుదిద్దుకోవడంగురించి రచయిత్రి అభిప్రాయం:

“ఈ పుస్తకం ప్రచురించటంలో సదుద్దేశ్య మేమనగా, ఏ యుగంలోనూ, యే సద్రంధంలోనూ కనీ వినీ ఎరుగని బాల సాయీశుని అపూర్వ మహిమాన్వితములు,

హృదయములు స్పందించే నవనీతమైనటువంటి చిలిపితనము, మనస్సులను కవ్వించే ఆట పాటలు, సర్వులను ఆనంద కడలిలో ఉయ్యాల లూగిస్తాయి. ఈ మహదానంద మకరందమును భక్తబాంధవులందరూ పంచుకొని, ఆరగించాలనేదే మా ధ్యేయం.”

1945లోని స్వామివారిని, నాటి పుట్టపర్తిని ప్రత్యక్షంగా చూపించే ‘మాయాదర్పణం’ విజయమ్మగారి రచన.

‘ప్రభూ! పరీశ్వరా!

మధురమౌ నీ కథల్ మనసార వ్రాసితి

మనసులు ఉప్పొంగి మరులు కొనగ’

ఈ మధురోక్తులు శిరిడీ సాయిసాధుని, పరీశ్వరుని ఇరువురినీ ప్రత్యక్షంగా దర్శించి సేవించుకున్న శ్రీమతి పెద్దబొట్టమ్మగారివి. ఆ భక్తురాలి మనోగతం తెలుసుకుందామా!

“సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మ స్వరూపుడైన సాయి కృష్ణుడే నా హృదయవాసి. అతడే నా భాగ్యరాశి. అతడే నన్నుద్ధరించు పరంధాముడు. నా సాయిగోపాలుని తప్ప తదితరులను నా హృదయమాకర్షించదు. నా ఇష్టదైవమైన నా ప్రేమమూర్తినికాక అన్యులను శరణు వేడలేదు, వేడను కూడా! ఏమి చేసినా ఆ మాధవుడే చేయ గలడు. కనుక, ఆ మాధవుని ఆశ్రయించాను. ఇటువంటి సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మస్వరూపం అతీతమని, అనంతమని గ్రహించి వారిని గురించి తోచినంతవరకు నుతిస్తున్నాను.”

కొంతమందికి వ్రాయాలనే ప్రేరణ ఆ భక్త వత్సలుడే ప్రత్యక్షంగా కలిగించారు. శ్రీమతి కన్నమ్మగారి (కరుణాంబ రామమూర్తిగారి) అమ్మగారు పాత మందిరంలో నివసిస్తూ ఉండగా ఒకసారి అక్కడికి వెళ్ళిన స్వామివారు ఇలా ప్రశ్నించారు, “ఇక్కడికి వచ్చినప్పటినుండి నీకు కలిగిన అనుభవాలను వ్రాసి పెట్టుకుంటున్నావా?” ఆమె, “లేదు స్వామీ” అనగానే స్వామివారు ఇలా వివరించారు:

“వ్రాసిపెట్టుకో! ముందుముందు భక్తులు తండోపతండాలుగా వస్తారు. నలభై యాభై సంవత్సరాల క్రిందట ఆ తొలి రోజుల్లో స్వామి దగ్గర ఏం జరిగేదో దయచేసి చెప్పండి అని అడుగుతారు. అప్పుడు చెప్పేందుకు నీకు అన్నీ జ్ఞాపకం ఉంటాయా? అందుకే వ్రాసిపెట్టుకో అంటున్నాను”

ఆపై ఈ విషయం తెలుసుకున్న కన్నమ్మగారు జరిగినవన్నీ గుర్తుచేసుకొని అప్పటినుండీ వ్రాసిపెట్టుకోవడం ప్రారంభించారు. సంవత్సరాలు గడిచాయి. ఇతరులు ఆ విషయాలు చదివి, తెలుసుకుని ప్రభావితులై పుస్తకంగా ప్రచురించమని కోరగా, ఆమె స్వామివారికి లేఖద్వారా విన్నవించుకున్నారు:

“స్వామీ, నలభై యాభై ఏళ్ళ క్రిందట మీరు మా అమ్మతో చెప్పిన మాటలు నిజమవుతూ ఉండటం ఇప్పుడు చూస్తున్నాం. ఆధ్యాత్మిక విషయాలను గూర్చి నేను మిమ్మల్ని ప్రశ్నించేలాగ చేసి, దయతో మీరు వాటికి సమాధానాలిచ్చారు. అవి మా జీవితాలకు వెలుగై ఇన్నేళ్ళుగా నడిపిస్తూ వస్తున్నాయి. ఆ వెలుగు, ఆ ఆనందం అందరికీ లభించాలన్న ఆశతో ఆ విషయాలను పుస్తక రూపంలో ప్రకటించేందుకు తమ అనుమతిని వేడుకుంటున్నాను.”

ఆపై ‘శ్రీ సత్యసాయి ఆనందదాయి’ రచన వెలుగు చూసింది.

భక్తవత్సలుడైన స్వామివారి ‘వేయి తల్లుల ప్రేమ’ చవి చూచిన భక్తురాండ్రు ఎందరో ఉన్నారు. కస్తూరిగారి కుమార్తె శ్రీమతి పద్మమ్మగారు స్వామిని ‘త్వమేవ మాతా’ అని సంబోధిస్తూ ఇలా అన్నారు,

“స్వామి కష్టాలలో ఉన్నవారికి ఆధారంగా, జీవితంలోని కష్టాలను ధైర్యంగా ఎదుర్కొనేందుకు ఎలా అండగా నిలుస్తారో ఈ పుస్తకంద్వారా భక్తులు గ్రహిస్తారు.”

వ్రాయడానికి ప్రేరణ అంతరంగ పతి అయిన ఆ పరమాత్మయేనని భక్తులు భావించడం సహజమే కదా! అందువలననే శ్రీమతి గీత పరమహంసగారు ‘పలికించెడు విభుండు సాయినాథుడే’ననే భావనను ఇలా వ్యక్తపరిచారు:

“నాలో నిండిన స్వామి నన్ను నేను తెలుసుకోవడానికి తానే ఆలంబనై నిలిచారు. కొద్దిపాటి మాయ పొరను తొలగించి దేవుడు వ్రాయించగా నా అనుభవాల సంపుటిని వ్రాసినాను. ఇందులోని సంఘటనలు ఏ ఒక్కరి తపనకు సమాధానమిచ్చినా, సేద తీర్చినా ఈ జన్మ సఫలం పొందినట్లే.”

ఎందరో స్త్రీలు స్వామివారి దివ్యత్వాన్ని గుర్తించి, వారిని భక్తిగా కొలుచుకుని, వారు చెప్పిన సేవా మార్గాన్ని అనుసరించి స్వామివారి కృపకు పాత్రులైనారు. అందులో కొందరు తాము భక్తి మార్గంలో పొందిన అనుభూతులు, తమ స్పందన ఇతరులకి తెలియజేయాలనుకుంటారు. కారణం? వారు పొందిన మధురానుభూతి ఇతరులకి కూడా కలగాలని కోరుకోవడమే!

సాయి సాహిత్యంలో చాలా రచనలు, వ్రాసేవారి వ్యక్తిగత అనుభవాల ఆధారంగా ఉంటాయి. కాని, అందులో ప్రాముఖ్యత స్వామివారి అనుగ్రహానికి, వారు గావించిన అద్భుత లీలలకే ఇవ్వబడుతుంది. ఆ భక్తులు తాము తెలిసీ తెలియక చేసిన పొరపాట్లను నిజాయతీగా అంగీకరిస్తారు. అందువలననే ఆ రచనలు ‘ఆత్మకథలు’గా కాకుండా భక్తి రచనలుగా సాయి సాహిత్యంలో స్థానం పొందాయి. ఈ సందర్భంలో శ్రీమతి పుష్పా రామన్నగారి భావం గమనించండి,

“యావత్ప్రపంచ మానవాళి స్వామి సన్నిధికి ఎందుకు చేరుకుంటున్నారో ఇప్పటి తరంవారే కాకుండా, భావితరాలవారు కూడా తెలుసుకోవాలని నేను నా అనుభవాలను అందరితో పంచుకునే ప్రయత్నం చేశాను.”

ఇలా భక్తిరస గుళికలు భక్తకోటికి అందించిన ఎందరో రచయిత్రులు, కవయిత్రులు మన చుట్టూ ఉన్నారు. P

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 48వ భాగం)

ప్రా॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

చీమ చిటుక్కుమన్నా వినపడేంత నిశ్శబ్దం. భక్తులను వరుసగా కూర్చోబెట్టిన వాలంటీర్లు, ప్రశాంతి నిలయమా అన్నట్లు మైమరపించే భజన మందిరం. ఆ ప్రశాంతత మూర్తీభవించింది ఎక్కడనుకున్నారు? **దుబాయ్ లో!** ఎక్కడా మాట వినపడదు. హారతి అనంతరం తరలి వెళ్ళే సమయంలో గుసగుసలు వినపడతాయి, అంతే. భజనలు వరుస క్రమంలో శ్రావ్యంగా పాడతారు. అక్కడ ప్రసంగిస్తూంటే, ప్రశాంతి నిలయం 'ఫీలింగ్' వస్తుంది. క్రమశిక్షణ, ఒకే త్రాటిపై నడిపించే విధానం 'దుబాయ్'లో విశిష్టంగానే ఉంటుంది.

'కువైట్'లో సేవాకార్యక్రమం ఆశ్చర్యపరుస్తుంది. మానసిక వికలాంగులైన చిన్నారులకు ప్రాథమిక పాఠశాల తరహాలో నిర్వహిస్తున్నారు. ఆ పిల్లలు ఎప్పుడు ఎట్లా ఉంటారో చెప్పలేము కదా! అక్కడ ఒక్కొక్క టీచరు మాతృమూర్తిని తలపింపజేస్తారు. నా కళ్ళకి ప్రతి టీచరు ఒక మదర్ థెరిసా వంటివారివలె కనిపించారు. ఆ ప్రేమ, లాలింపు, పిల్లలు మారాము చేయడం, టీచర్లు దగ్గరకు చేరదీయడము చూస్తూంటే నమ్మలేము. ఇదే నిజమైన సేవ. కష్ట సాధ్యమైనది. ఓర్పు, నేర్పు, అంకిత భావం, భగవత్సేవ అనే భావన, సాధనగా భావించే మనసు ఉంటే తప్ప మానసిక వికలాంగుల పాఠశాలను నిర్వహించడం సాధ్యం కాదు. టీచర్ల మాటలలో చెప్పాలంటే, పిల్లలు స్కూలులోనే సంతోషంగా ఉంటారు. సెలవులను ఇష్టపడరు.

అబుదాబీలో సత్సంగం బాగా జరిగింది. భక్తులందరూ విచ్చేశారు. రెండు గంటలు మాత్రమే వారితో గడపడం జరిగింది. వారికి, నాకు ఒక రెండు రోజులైనా అక్కడ ఉంటే బాగుండుననిపించింది.

మస్కట్ లో చాలామంది భక్తులున్నారు. మానవతా విలువలను జోడించిన ఆదర్శ పాఠశాల ఉన్నది. మంచి అనుభవజ్ఞులైన టీచర్లున్నారు. 'ఓరియన్ టేషన్'లో ప్రత్యేకంగా తర్ఫీదు నొందిన ఉపాధ్యాయులున్నారు. మరో పర్యాయం నేను వెళ్ళినప్పుడు పెద్ద ఆడిటోరియంలో జాతీయ స్థాయిలో సభ జరిగింది. అది ప్రధానంగా ఉపాధ్యాయులకు ఉద్దేశింపబడింది. విద్యారంగంలో ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్నవారు, డైరెక్టర్ స్థాయివారు, మంత్రివర్గంలోనివారు పాల్గొన్నారు. మానవాభ్యుదయ శిక్షణా తరగతుల ఆవశ్యకతను గుర్తించారు. గొప్ప సన్మాన పత్రాన్ని నాకందజేశారు. బాబావారికి మనస్సులోనే నమస్కరించి, "నీ దయయే కదా స్వామీ" అనుకున్నాను.

బెహరీన్ లో మన యూనివర్సిటీ పూర్వ విద్యార్థులున్నారు. మొత్తం మూడు సభలు జరిగినవి. అన్నింటికీ భక్తులు అధిక సంఖ్యలో హాజరైనారు. భజనలు వీనుల విందొనర్చినవి.

ముస్లిం దేశాలైన గల్ఫ్ దేశాలలో మన సంస్థలవారు చేస్తున్న సేవలు గొప్పవని చెప్పక తప్పదు. అన్నింటిలో వేద పఠనం చక్కగా కొనసాగుతున్నది. బాలవికాస్ మంచి ప్రమాణాలతో జరుగుతున్నది. ఇతర సేవాకార్యక్రమాలను వారివారి పరిధిలో చక్కగా జరుపుకుంటున్నారు.

చైనాలో ఆంక్షలెక్కువ. బహిరంగంగా కార్యక్రమాలు జరపటం కష్టం. 'గాంజో' పట్టణంలో మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ వర్ధంతి కార్యక్రమంలో నేను పాల్గొనటం జరిగింది. గాంజో యూనివర్సిటీ ఎడ్యుకేషన్ డిపార్టుమెంటువారు విద్యా విధానంలో మానవతా విలువల మేళవింపుపై చర్చలు జరిపి వారి అనుభవాలను పంచుకున్నారు. సువిశాలమైన వారి మీటింగు హాలు అన్ని వసతులతో కూడి ఉన్నది.

హెడ్ ఆఫ్ ది ఎడ్యుకేషన్ డిపార్టుమెంటు, గాంజో యూనివర్సిటీవారు ప్రశాంతి నిలయానికి విచ్చేసి ప్రభావితమైనారని తెలిసింది. గాంజో యూనివర్సిటీ చాలా విశాలమైనది. సుందర భవనాలు, అన్ని ప్రక్కలా ఆకుపచ్చని బయళ్ళు, రహదారులవెంట రకరకాల పూల మొక్కలు చూడముచ్చటగా ఉంటాయి.

తైవాన్ లో కూడా బాబా భక్తులు అనేకమంది ఉన్నారు. ముంబై నుంచి తైవాన్ వెళ్ళి పరిశోధనలలో నిమగ్నమైన డా॥ మురళీధరరావుగారు ఎంతో కృషి చేశారు. కత్తిగారు అధ్యక్షులు, మహాభక్తులు. శ్రీమతి భావనగారు బాలవికాసాన్ని చక్కగా తీర్చిదిద్దారు. చిన్నారుల ప్రదర్శనలు చక్కగా ఉన్నవి. తైవాన్ లో వికలాంగులైన పిల్లలకు పాఠశాల నిర్వహిస్తున్నారు. ఇతరత్రా పోలిస్తే మూడు వంతులు తక్కువ జీతాలు తీసుకుంటూ టీచర్లు అహర్నిశలు కృషి చేస్తున్నారు. వారి స్కూలు విద్యాభ్యాసం ముగిసేసరికి పిల్లలు సంపూర్ణ ఆరోగ్యంతో బయటికి వస్తారట. అది వారి అనుభవం. సాయికి అసాధ్యమేముంది! దూర భారాలు అసలే లేవు సాయికి.

మహిమలు చూపే మన చిన్ని సాయినాథుడే

మోహనపర్తివాసుడే!

భక్తుల బాధలు తీర్చే పరమాత్ముడు ఇతడేగా!

అన్న కీర్తన గుర్తుకొస్తున్నది.

శ్రీలంకనుండి అనేకమంది భక్తులు ప్రతి పండుగకు ప్రశాంతి నిలయానికి వస్తుంటారు. కొలంబో, జాఫ్నాలలో చాలామంది స్వామి భక్తులున్నారు. ఇటీవలి కాలంలో సునామీ సంభవించినప్పుడు శ్రీలంక ఎంతో నష్టపోయింది. అపారమైన ఆస్తి నష్టం, ప్రాణ నష్టం సంభవించింది. సునామీ వచ్చిన సందర్భంలో మొట్టమొదటగా కార్యరంగంలోకి దూకి, దిగ్విజయంగా సేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహించి, బాధితులను ఆదుకొని, దేశ ప్రధాని మన్ననలు పొందేవిధంగా, పౌరులందరూ మెచ్చేరీతిగా సేవలందించిన ఘనత శ్రీలంక సత్యసాయి సంస్థలకు దక్కింది.

కొలంబో సభకు కేంద్ర మంత్రులు, సుప్రీంకోర్టు జడ్జిలు, ప్రముఖులు హాజరైనారు. అందరూ స్వామిని

గుర్తించినవారే, కీర్తించినవారే. లోగడ ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి స్వామి దర్శనం చేసుకున్న కేంద్ర ఉపప్రధాని ఆరోజు రాత్రి నన్ను విందుకు ఆహ్వానించడం జరిగింది. బంగారు బాబాని ఆశ్రయిస్తే ఎక్కడివారము ఎక్కడుంటామో మరోసారి అనుభవానికి వచ్చింది. ఇరు దేశాల పతాకాల మధ్య వారితో కలిసి ఫోటోలు తీయించారు. విశ్వపతి పాదాలు పట్టుకుంటే జగత్తు కీర్తిస్తుంది, ఘనత దక్కుతుంది. నంది ఈశ్వరుని వాహనమై నందీశ్వరునిగా కీర్తింపబడింది. అల్పప్రాణి అయిన ఎలుక గణేశుని వాహనమై మన పూజ లందుకుంటున్నది కదా! 'మూషికవాహన గజాననా' అని కీర్తిస్తున్నాము. మనిషి తన మహిష లక్షణాలను తగ్గించుకుంటే భగవానుడు ఎంతటి ఉన్నత స్థాయికైనా తీసుకు వెళతారు.

శ్రీలంకలో జాఫ్నా చాలా భయానకమైన అనుభవాలు పొందినది. ఆ ప్రాంతమంతా బాంబులతో దద్దరిల్లి పోయేది. ఆరోజులలో ఉండిన పరిస్థితి వ్రాస్తున్నాను. స్వామి నిర్ణయమేమో, నేను అక్కడికి వెళ్ళడం జరిగింది. అనేకమంది వారించారు, పరిహసించారు. కానీ, నా కార్యక్రమం వినోద విహారయాత్ర ఏనాడూ కాలేదు, కాదు కూడా. స్వామి సందేశవ్యాప్తియే ఊపిరిగా బ్రతికిన బ్రతుకుతున్నవాడిని. ధైర్యంగా వెళ్ళాను. జాఫ్నాకు దూరంగా విమానాశ్రయం ఉంది. అక్కడినుంచి మిలిటరీ వ్యానులో పంపిస్తారు ఊళ్ళోకి. దారిమధ్యలో మిలిటరీవాళ్ళు కందకాలలో తుపాకీలతో రెడీగా ఉంటారు. యుద్ధ వాతావరణమది. ఊళ్ళో రాత్రి 9 గంటల తరవాత వీధి దీపాలుండవు. ఇళ్ళలో నూనె దీపాలుంటాయి. అనుకూలంకోసం మధ్యాహ్నం సమావేశం ఏర్పాటు చేశారు. రెండు వేలమందికి పైగా సభకు హాజరైనారు. రాజకీయాంశాలు ప్రస్తావించవద్దని నన్ను నిర్వాహకులు ముందుగానే హెచ్చరించారు. కొంతమంది తీవ్రవాదులు సివిల్ డ్రస్సులో ఉంటారని, జాగ్రత్తగా ఉండవలసిందని చెప్పేరు. అసలు మనకు, రాజకీయాలకు చాలా దూరం. వాటిని ప్రస్తావించే ప్రసక్తే లేదు. స్వామి మన ప్రక్కనుంటే భయం ఉండదు. జంకు వుట్టదు. బాబావారి బోధనలను, మహిమలను సమావేశితులు చాలా ఆసక్తిగా ఆలకించారు.

అనంతరం ఒక నాటిక ప్రదర్శించారు. యుద్ధ సమయంలో యువకులు పొట్ట చేతపట్టుకుని వలసపోయారు. వృద్ధులు వారివారి ఇళ్ళలో నిస్సహాయ స్థితిలో ఉండిపోయారు. ఒకనాడు ఒక వృద్ధుడు వ్యాధిగ్రస్తడై ఆకలికి అలమటిస్తూ, స్వామి ఫోటో ముందు మొఱపెట్టుకొని విలపించాడు. ఇంతలో ఎక్కడి నుండి వచ్చాడోగాని, ఒక పిల్లవాడు కాయగూరలు, దినుసులతో ఇంట్లో ప్రవేశించి వంట వండి ఆ పెద్దాయనకు వడ్డించాడు. ఒక వారం రోజులు ఆ ఇంటి పని అంతా ఆ పిల్లవాడే చేశాడు. పరిస్థితులు కాస్త మెరుగుపడిన తర్వాత ఆ వృద్ధుని కుమారుడు తండ్రి యోగక్షేమాలను విచారించడానికి వచ్చాడు. సరిగ్గా ఆ సమయానికి వారం రోజులనుంచి ఇంటిడు చాకిరీ చేస్తున్న ఆ పిల్లవాడు

అంతర్ధానమయ్యాడు. అప్పుడు గ్రహించారందరూ, ఆ పిల్లవాని రూపంలో బాబావారే వచ్చి సేవలందించారని. ఈ యథార్థ గాథను నాటకంగా ప్రదర్శించారు. కంట తడిపెట్టనివారు లేరు.

“సాయిరామాయని నామము తలచిన
సర్వబాధలూ సమయునండీ
నియమముతో సేవించువారికీ
నిశ్చల తత్త్వము కుదురునండీ”

విశేషమేమిటంటే, అంత చిన్న దేశమైన శ్రీలంకలో ఆరువేలమంది టీచర్లు మానవాభ్యుదయ శిక్షణ (ఇహెచ్వి) పొందినారట. ఆ చిన్న దేశంలో అననుకూల వాతావరణంలో ఎన్నో సేవా కార్యక్రమాలు జరిగాయి. అనేకమంది సాయి భక్తులున్నారు. ప్రస్తుతం శ్రీలంకలో పరిస్థితులు మారినవి. ప్రశాంతత నెలకొంది. అయితే, అప్పుడు ఇప్పుడూ ఎప్పుడూ ఒకేలాగ సేవాకార్యక్రమాలను జరుపుతున్నారు సింహళీయులు.

సింగపూర్ చిన్న దేశం. కానీ సాంకేతికంగా బాగా ఎదిగింది. క్రమశిక్షణ, పారిశుధ్యం, పచ్చదనం, పరిశుభ్రతలకు పెట్టింది పేరు. వృద్ధాశ్రమం, పాఠశాల, వైద్యసేవలు ఘనంగా నిర్వహిస్తున్నారు. వేలమంది సాయి భక్తులున్నారు. స్థానికులున్నారు. ప్రవాసులున్నారు. యువకులున్నారు. చాలా పెద్ద ఆడిటోరియం క్రిక్కిరిసిపోయింది భక్తులతో. వెలుపల చాలామంది ఉన్నారు. పెద్ద స్క్రీనులు అమర్చి కార్యక్రమాలను వీక్షించేందుకు అలవిగా ఏర్పాటు గావించారు. ఏ అవసరమొచ్చినా అత్యవసర సేవలందించే వీలు కల్పించారు. వృద్ధులు వైద్య సేవల అనంతరం తమంతట తాము పైఅంతస్తు నుండి క్రింది అంతస్తులోని తమ ఫ్లాటులోకి చేరే అవకాశముంది. వృద్ధులకు వినోదం, ఆటలు ఏర్పాటు చేశారు. మరీ వయసుపైబడిన వృద్ధులు కొందరు జ్ఞాపకశక్తి కోల్పోతారు. వారికి ఆల్బమ్స్, వీడియోలు చూపించి గత స్మృతులు జ్ఞాపకం చేస్తారు. వృద్ధులకు ప్రత్యేకమైన వ్యాయామాలు నేర్పుతారు. చూడటానికి చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది.

(సశేషం)

కరుణామయుడు

పూర్ణచంద్రరావు

అది 1986 సంవత్సరం, క్రిస్మస్ సమయం. మేము కొందరు విద్యార్థులము ప్రశాంతి నిలయములోని స్వామి మందిరాన్ని చిన్నచిన్న బల్బులతో కూర్చిన విద్యుత్ దీపమాలికలతో అలంకరిస్తున్నాము. గత కొద్ది రోజులుగా రాత్రింబవళ్ళు శ్రమిస్తూ గోపురాలకూ, గోడలకూ, కిటికీలకూ, ద్వారబంధాలకూ రంగురంగుల దీప తోరణాలను అమర్చి వాటికి కరెంటు తీగలతో కనెక్షన్లు ఇచ్చి, వెలగకపోతే టెస్ట్ చేసి, సరిచేసి, సాయంత్రం అవగానే ప్రశాంతి మందిరం విద్యుద్దీపాలతో ధగధగా మెరిసిపోయేటట్లు చేయటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాం.

స్వామి అప్పుడప్పుడు తమ గది తలుపులు తెరచి బయటకు వచ్చి మమ్మల్ని పలుకరిస్తూ, పరాచికాలాడుతూ, రకరకాల తినుబండారాలు తినిపిస్తూ, బహుమతులు ప్రసాదిస్తూ మాకు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాలు అందిస్తున్నారు. ఒకరోజు పైకీ కిందికీ వేళ్ళాడుతూ వెలిగి ఆరుతున్న బల్బులను చూసి, “మీ బుద్ధులూ ఇంతే!” అని ఎద్దేవా చేస్తే, మరో రోజు మేము బల్బులలోకి కరెంటు వస్తోందో లేదో టెస్ట్ చేయటం చూసి, “ఏమిరా, మొన్ననే కదా చేశారు. మళ్ళీ సారెసారెకూ టెస్ట్ చేయాలా? చూడండి, మీరా బల్బులను సారెసారెకూ టెస్ట్ చేస్తారే, మరి నేను మిమ్మల్ని టెస్ట్ చేయవద్దా? బల్బులనయితే మీరు టెస్ట్ చేస్తారు, కానీ నేను మాత్రం మిమ్మల్ని టెస్ట్ చేయకూడదు!” అంటూ కవ్పించారు.

ఇంతకీ మా సంరంభమంతా ఎందుకో తెలుసా? ఒక వారంలో క్రిస్మస్ పండుగ రాబోతోంది. ఆరోజు తెల్లవారుఝామున దేశ విదేశాలనుంచి వచ్చిన భక్తులు క్రొవ్వువొత్తులు వెలిగించి, క్రిస్మస్ కేరల్స్ పాడుతూండగా స్వామి తెల్లటి అంగీ ధరించి, మొదటి అంతస్తులోని బాల్కనీకి గల వెండి తలుపులు తెరచి తమ దివ్యదర్శనం ప్రసాదించేవారు. ఆ శుభ ఘడియల్లో స్వామి దివ్య మంగళ విగ్రహానికి నీరాజనం పడుతున్నట్లు ప్రశాంతి మందిర భవనాన్ని కన్నుల పండుగగా అలంకరించాలని మా తాపత్రయం. ఆ అవకాశం కోసం స్వామిని వేడుకొని, నిజానికి బలవంతపెట్టి ఒప్పించాము.

స్టూడెంట్ల సరదాలని ఎప్పుడూ కాదనని స్వామి సరే అనడమేకాక మాకు కావలసిన సామగ్రిని తెప్పించిపెట్టారు. అలా మొదలయిన

అలంకరణ పని హనుమంతుని తోకలాగ సాగిసాగి క్రిస్మస్ పండుగ ముందటి సాయంత్రానికి ఒక కొలిక్కి వచ్చింది.

ఇక తెల్లారితే క్రిస్మస్! తొలి సంధ్యవేళలో వెండి తలుపులు తెరచి స్వామి దివ్య దర్శనం ఇస్తారు.

ఆ రాత్రంతా మేము నిర్విరామంగా పనిచేసి విద్యుద్దీపాలంకరణ పూర్తి చేయటానికి పరుగులు పెడుతున్నాము. స్వామిని 'డిస్టర్బ్' చేయకూడదని వారి గదివైపు లైట్లు ఆపేసి నిశ్శబ్దంగా మా పని కొనసాగిస్తున్నాము.

ఇంతలో కోడి కూసేసింది. ఆ తొలిజాము మసక చీకట్లలో వేలాది భక్తులు క్రొవ్వొత్తులు వెలిగించి పట్టుకొని క్రిస్మస్ కేరల్స్ పాడుతూ మందిర ప్రాంగణంలోకి ప్రవేశిస్తున్నారు.

మేము గబగబా మిగిలిపోయిన అలంకరణ సామగ్రిని అటూ ఇటూ సర్దేసి మా దగ్గర సిద్ధంగా పెట్టుకొన్న క్రొత్త బట్టలను వేసికొని స్వామి తమ గదినుండి వెలుపలకు వచ్చే సమయానికి వెండి తలుపుల వెనుకవైపు కూర్చున్నాము.

స్వామి తమ గది తలుపులు తెరుచుకొని కనులు మిరుమిట్లు గొలిపే దివ్య తేజస్సుతో ధవళాంబరధారియై బయటకు వచ్చారు. మావైపు చూసి కొంటెగా ఎడమ చేత్తో, “గుడ్ మార్నింగ్” అన్నట్లు సైగ చేశారు. సరాసరి వెండి తలుపుల దగ్గరికి నడచివెళ్ళి, రెండు చేతులతో వాటిని లాగి తెరచి బాల్కనీలోకి అడుగుపెట్టారు.

ఉన్నట్లుండి మేము అలంకరించిన విద్యుద్దీపమాలలు ఆరిపోయాయి. మా ముఖాలు వెలవెలబోయాయి. ఎక్కడో తప్పు జరిగిపోయింది. హడావుడిగా కనెక్షన్లు తడిమి చూశాము. ఉపయోగం లేకపోయింది.

ఈలోగా బాల్కనీలో వెలుగుతున్న పెద్దపెద్ద మెర్క్యురీ లైట్ల కాంతిలో స్వామి అందరికీ దర్శనమిచ్చి అభయ హస్తములెత్తి దీవించి, వారి హృదయాలలో ఆనంద కాంతులను నింపి వెనుకకు వస్తున్నారు. మేము బిక్కుబిక్కుమంటూ స్వామిని క్షమాపణ కోరుకోవటానికి

క్రిస్మస్ తొలి సంధ్యవేళ భగవాన్ దివ్య దర్శనం

దీన వదనాలతో ఎదురు చూస్తున్నాము. స్వామి మావంక చూసి నవ్వుతూ, “ఏయ్, స్నానం చేశారా? అసలు ముఖమైనా కడుక్కున్నారా? క్రొత్త బట్టలు మాత్రం వేసుకున్నారు!” అంటూ సరస సల్లాపాలు చేస్తూండగా దీపమాలలు మళ్ళీ వెలిగాయి. వరుసగా స్వామికి పాద నమస్కారం చేసి ఆశీర్వాదాలు పొందటంలో నిమగ్నమైపోయాము.

నా డైరీలో వ్రాసుకున్న ఈ సంఘటన చదివినప్పుడు నా మనస్సులో ఆరోజు జరిగిన వైఫల్యానికి పశ్చాత్తాపభావనకంటే, ఆవిధంగా స్వామిలోని కరుణ, వాత్సల్యము, ఔదార్యమువంటి ధీరోదాత్త గుణములను స్వయంగా చూసి అనుభవించగలిగాననే తృప్తి కలుగుతుంది. అందుకే ఈ అనుభవాన్ని అందరితో పంచుకోవటానికి సాహసించాను. P

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 54వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

ఎప్పడో పోయిన తావేదు

సివిల్ ఇంజనీర్ శ్రీ భావరాజు సత్యనారాయణ, అనంతపురం వుమెన్స్ కాలేజీ మరియు ప్రశాంతి నిలయంలో వసతి భవన సముదాయముల నిర్మాణములలో పాల్గొని స్వామి అనుగ్రహం పొందిన ధన్యజీవి. మొట్టమొదటిసారిగా 1967లో సతీసమేతంగా ప్రశాంతి నిలయంలో స్వామిని దర్శించుకున్నారు. అప్పుడు ఆయన వయస్సు 80 సంవత్సరాలు. ఆయన భార్య మూత్ర కోశమునకు సంబంధించిన వ్యాధి (ఇన్ వాలంటరీ యూరినేషన్)తో ఐదు సంవత్సరాలుగా బాధపడుతూ ఉండినది. ఆమె వయస్సు, శరీర అనారోగ్య కారణంగా ఎందరో ప్రముఖ వైద్యులు పరీక్షించి తాము చేయగలిగిందేమీ లేదన్నారు. ఆమె పట్టుచీర కట్టుకుని ఏ ఇంటికీ పేరంటానికికానీ, శుభకార్యానికికానీ వెళ్ళలేకపోయింది. స్వామి ఆ వృద్ధ దంపతులను ప్రత్యేక ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, ఆమెకు విభూతి సృష్టించి ఇచ్చి, “నీ వ్యాధి కుదిర్చేశాను. దర్జాగా పట్టుచీర కట్టుకుని పెద్ద ముత్తయిదువగా ఎక్కడికి కావలిస్తే అక్కడికి వెళ్ళు” అన్నారు. ఆ క్షణం నుంచి ఆమె జీవించిన 11 సంవత్సరాలు మళ్ళీ ఆ వ్యాధి రాలేదు.

సత్యనారాయణగారికి ఆయన తండ్రి ఒక బంగారు తావేదు ఇచ్చేరు. అది 50 సంవత్సరముల క్రిందట పోయింది. అప్పట్నుంచీ కుటుంబంలో ఎన్నో దుర్ఘటనలు జరిగేయి. ఆ తావేదు పోయినందుకు ఆయన వ్యాకులత చెందుతూ ఉండేవారు. స్వామికి ఈ విషయం విన్నవించక ముందే, స్వామి హస్తచాలనంతో పోయిన ఆ తావేదునే తెప్పించి ప్రసాదించేరు. సత్యనారాయణగారు బాబావారి

అవతరణకు ఎనిమిదేళ్ళ క్రితమే (1918లో) ఆ తావేదును పోగొట్టుకున్నారు.

కాక్ పిట్ లో బాబా

అమెరికా దేశస్తుడు, చిరకాల భక్తుడు, ఫైలట్ అయిన ఛార్లెస్ పెన్ తనని విమాన ప్రయాణాలలో స్వామి అనేక పర్యాయములు రక్షించారని తెలుపుతూ, ఒక సంఘటనని ఈవిధంగా వివరించేడు: “ప్లేనులో ఫ్యూయల్ పంపు సరిగ్గా పనిచేయక ప్లేను క్రేష్ అయ్యే పరిస్థితి ఏర్పడింది. ‘బాబా! బాబా!’ అంటూ ప్రార్థించేను. బాబా కాక్ పిట్ లో ప్రత్యక్షమై నా ప్రక్కన కూర్చుని ఆ పంప్ ని సరిచేసి రక్షించి అదృశ్యమయ్యేరు.”

“హా వాజ్ ది లేండింగ్?”

1996లో ‘సత్యసాయిబాబా’ అనే మాసపత్రిక (సౌత్ అమెరికా)లో పెగ్గీ మేసన్ అనే రచయిత్రి తను ఒక ఫైలట్ నుంచి సేకరించిన సంఘటనగురించి ఇలా వ్రాసింది: సౌత్ అమెరికన్ కోస్ట్ లో విమానం నడుపుతున్న ఫైలట్ చాలా అనుభవజ్ఞుడే! పెద్ద పేసింజర్ ప్లేన్ ని నడుపుతూ ఉండగా ఇంజన్ ట్రబులిచ్చింది. ప్లేన్ కంట్రోలు పోయి క్రిందికి దిగి క్రేష్ లేండింగ్ చేయడం తప్ప గత్యంతరం లేని ఆ క్షణంలో అతనికి వెనిజులా రాష్ట్రానికి చెందిన ఎయిర్ హోస్టెస్ బాబా భక్తురాలని తెలిసి పిలిచి బాబాను అత్యవసరంగా ప్రార్థించమన్నాడు. ఆమె ప్రార్థించగానే, బాబా ఎదురుగా మేఘాలలో ప్రత్యక్షమయ్యేరు. ఆఖరి నిమిషంలో క్రేష్ లేండింగ్ ప్రమాదం తప్పి, ఇంజను బాగు పడటంతో మళ్ళీ ప్లేను పైకి లేచి సురక్షితంగా లేండింగ్

చేసింది. ఆ ఫైలట్ పుట్టపర్తి వెళ్ళి స్వామిని దర్శించుకోగా, లైనులో అతని ముందునుండి వెళుతూ చిరునవ్వుతో, “హా వాజ్ ది లేండింగ్?” అని పలకరించేరుట. బాబాకు రెండు చేతులూ జోడించి హృదయపూర్వకంగా కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా నమస్కారం చేసుకున్నాడు.

‘సంశయాత్మా వినశ్యతి’

ప్రఖ్యాత సంతూర్ విద్వాంసుడు పండిట్ శివకుమార్ శర్మ ఆయన ఫేమిలీ డాక్టర్ యమ్.ఎల్. శుక్లాగారి ద్వారా 1968లో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని మహా మహిమాన్వితమూర్తిగా తెలుసుకున్నాడు. ఒకసారి బొంబాయిలో విలే పార్లేలో డా॥ శుక్లాగారి స్నేహితుని ఇంట భజనలో తన్మయత్వంతో సంతూర్ వాద్యగోష్ఠి జరిపి ప్రశంసలనందుకున్నాడు. 1969లో ‘ధర్మక్షేత్ర’ (ముంబై)లో భగవాన్ ని దర్శించుకుని, వారి అనుగ్రహంతో ఆ సాయంత్రం, భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం అనంతరం, భగవాన్ స్వయంగా శివకుమార్ శర్మయొక్క సంతూర్ వాద్య ప్రతిభను ప్రశంసించగా, అనాడు వారి దివ్య సమక్షంలో 45 నిమిషాలు తన సంతూర్ వాద్య సంగీతమును వినిపించేడు.

మర్నాడు స్వామి అతనికి, అతని భార్యకి ఇంటర్వ్యూ ప్రసాదించి, అతడు సంగీత ప్రతిభతో ప్రపంచ ఖ్యాతి గడించగలడని ఆశీర్వాదిస్తూ, స్వామి చిత్రమున్న ఎనామిల్ బిళ్ళ అతికించిన ఒక బంగారు ఉంగరమును సృష్టించి ఇచ్చేరు. నాటినుండి ఆ ఉంగరమును వ్రేలికి ధరించి తన సంగీత సాధనను ఉధృతం చేసేడు. మంచిపేరు సంపాదించాడు. అయితే, ఒకనాడు కొందరు, “నీ స్వయంకృషితో విజయం సాధించుకున్నావు. బాబా చేసిన మహిమ ఏముంది?” అనడంతో ఇతనికి బాబా దివ్యత్వముపట్ల సందేహము కలిగింది.

మర్నాడు ఉదయం నిద్రనుండి లేచే సమయంలో అలవాటు ప్రకారం స్వామి ఉంగరాన్ని కళ్ళకడ్డుకొన బోయేటప్పటికి అందులో బాబా చిత్రమున్న ఎనామిల్ బిళ్ళ లేదు! దానికోసం మంచం మీద, గదిలోనూ అంతా వెతికాడు. చివరకు అది తన ఇంటి పోర్టికో గోడమీద,

ఎండ వచ్చేటప్పటికి తళతళ మెరుస్తూ కనబడింది. అక్కడికి అది ఎలా వచ్చిందో ఇతనికి అంతుపట్టలేదు. చివరకు ఒక చిన్నపిల్లవాని నడుముకు త్రాడు కట్టి, ఆ పోర్టికోపైకి దింపి, స్వామి చిత్రమున్న ఆ బిళ్ళను సేకరించగలిగేడు. కానీ, దాన్ని ఎన్నివిధములైనా జిగుర్లతో (గమ్మతో) అంటించటానికి ప్రయత్నించినా అది ఉంగరంపై అతుక్కోలేదు. అప్పట్నుంచి తన మానసిక అపరాధ భావంతో ఆ ఉంగరాన్ని ఆ బిళ్ళను ఒక చిన్న వెండి భరిణలో పెట్టి, ఎక్కడ కచేరీ చేసినా వెంట నుంచుకొని కళ్ళకడ్డుకొనేవాడు.

ఒకసారి స్వీడెన్ దేశంలో స్టాక్ హోమ్ నగరంలో కచేరీ చేసేముందు రాత్రి స్వామి స్వప్నంలో కనబడి, “ఉంగరం పెట్టుకుని నీ వాద్య కచేరీ చేస్తూ ఉండు” అన్నారు. ఆరోజు ఉదయం లేచి మళ్ళీ స్వామి చిత్రమున్న ఆ ఎనామిల్ బిళ్ళను ఉంగరానికి అతికించగానే అది ఆశ్చర్యకరంగా అతుక్కుపోయింది. కచేరీ బ్రహ్మాండంగా విజయం సాధించింది.

అతడు బొంబాయి తిరిగి వచ్చి, అప్పుడు అక్కడ విచ్చేసియున్న బాబావారిని దర్శించి, తన ఉంగరం గురించి చెప్పబోగా, స్వామి తమ గురించి అతనికి ఎప్పుడు సందేహం కలిగిందో అప్పుడు తమ చిత్రం అందులోంచి తొలగిపోయిందని, పశ్చాత్తాపంతో మళ్ళీ దానిగురించి శ్రద్ధ వహించగా అతనికి తిరిగి లభించిందని వివరించారు. శివకుమార్ బాల్యం నుండి తాను ఎదుర్కొన్న దుర్భర సమస్యలగురించి, వాటిని భగవానుని అనుగ్రహంతో అధిగమించడంగురించిన ఆలోచనలతో, పశ్చాత్తాపంతో, భక్తితో స్వామికి పాదాభివందనం చేసుకొని, నాటినుండి ఈనాటి వరకు తరచుగా వచ్చి స్వామిని దర్శించుకొని వెళుతుంటాడు.

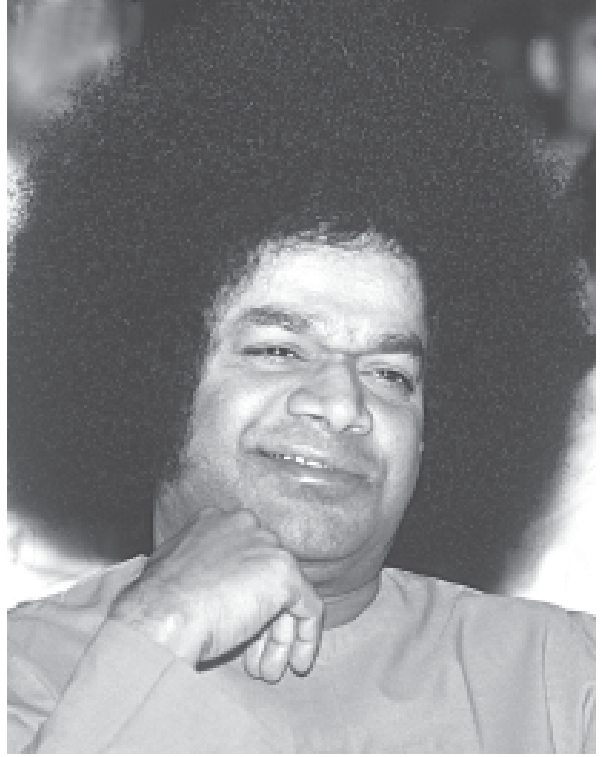
ఒకసారి పండిట్ శివకుమార్ శర్మ కుమారుడు రాహుల్, దుబాయిలో ఘోర కారు ప్రమాదంలో మృత్యుముఖం నుండి భగవానుని ఆశీస్సులతో బయటపడిన సంఘటన ఆ కుటుంబ సభ్యులందరికీ మరువలేని అనుభవం.

ధన్యజీవి రాజమాత

1965 ఫిబ్రవరిలో జామ్నగర్ మహారాజా శ్రీ దిగ్విజయసింగ్ గాల్ బ్లేడర్లో పెద్ద స్టోన్తోనూ, డయాబెటిస్తోనూ తీవ్రమైన అస్వస్థతకు గురయ్యేరు. కంటి చూపు మందగించింది. గాల్ బ్లేడర్లో స్టోన్వల్ల తీవ్రమైన నొప్పితో నిద్రాహారాలు లేక కృశించిపోయి ఉన్నాడు. ఆ తరుణంలో ఆయన గురువు శ్రీ అఘోరానందజీ రాగా, వారితో మహారాజా తనకు జీవితం మీద ఆశలేదని, నిద్రమాత్రం వేసుకొని శాశ్వత నిద్రలోకి జారుకోవడమే తరణోపాయమని, అందుకు అనుజ్ఞ ఇవ్వమని ప్రార్థించేరు. ఆ గురువుగారు ఆయనను ఓదార్చి ధైర్యం చెప్పి, తాను తెచ్చిన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా వారి చిన్న ఫోటో చూపిస్తూ, మీకు వ్యాధి తగ్గిపోవాలంటే ఈయనను మనసారా ప్రార్థించండి, ఈయన మానవ రూపంలో ఉన్న భగవంతుడు అని చెప్పేరు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో ఇంగ్లాండ్ వాస్తవ్యుడు డా॥ గాడియా వచ్చి, “నేను పుట్టపర్తినుంచి వస్తున్నాను. ‘జామ్నగర్ మహారాజా చాలా బాధపడుతున్నాడు. ఈ ప్రసాదం వారికి అందజేయ్యి’ అని బాబా నాకు ఈ విభూతి ప్రసాదం అనుగ్రహించేరు” అంటూ విభూతి పేకట్టు ఇచ్చేడు. ఆ గురువు వెంటనే కొంత విభూతి నీళ్ళలో కలిపి మహారాజు చేత త్రాగించేరు. వెంటనే ఆయనకు నొప్పి తగ్గిపోయి సుఖంగా నిద్రపట్టింది. రాత్రి నిద్రపోయిన తరువాత ఉదయం గాల్ బ్లేడర్ నొప్పి కూడా అదృశ్యమైంది. ఆరు నెలల్లో ఆయన ఆరోగ్యం మెరుగుపడింది. దానితో ఆ రాజదంపతులకు భగవాన్ బాబావారియెడల ఎనలేని భక్తి విశ్వాసాలు ఏర్పడ్డాయి.

1965 డిసెంబరులో రాజాగారు, వారి పెద్ద అల్లుడు నరహరిసింహజీని వెంటపెట్టుకొని ప్రశాంతి నిలయం వెళ్ళి స్వామిని దర్శించుకున్నారు. ఆ సందర్భంలో పాలమీగడ రంగులో ఉండి, పొడిగా మెత్తగా గుండ్రంగా ఉన్న ఒక స్వీట్స్ ని సృష్టించి, రాజావారికిచ్చి, “డయాబెటిస్ అని భయపడకు. నేను ఇచ్చినది కనుక నిస్సంకోచంగా తినవచ్చు” అన్నారు, బాబా. అది తిని, “ప్రపంచమంతా తిరిగి అన్నిరకాల స్వీట్లు తిన్నాను. కానీ ఇంతటి

మధురాతిమధురం, సుగంధభరితం అయిన స్వీట్స్ను ఎక్కడా తినలేదు. ఇది ఈ లోకంలోది కాదు” అన్నారాయన ప్రశంసాపూర్వకంగా. “నీకేమి కావాలి? దృష్టిని ప్రసాదించనా?” అని అడిగారు స్వామి. “స్వామీ, ప్రపంచంలో ఉన్న వింతలూ విశేషాలూ సర్వస్వం చూశాను. మీ దివ్యమంగళ స్వరూపాన్ని చూశాను. నాకింకేమీ చూడవలసినవి లేవు. నాకు రెండు వరాలు ప్రసాదించండి. ఒకటి సోమనాథ్ దేవాలయ దర్శనం, రెండవది త్వరలో నా అనాయాస మరణం” అన్నారాయన. “నీవు మరణించేముందు నేను స్వయంగా నీకు సోమనాథ్ ఆలయం దర్శనం చేయిస్తాను” అని అభయమిచ్చేరు స్వామి.

1966 ఫిబ్రవరి రెండవ తారీఖున ఆయన నాడి జీరోకి పడిపోయినా మంచంమీద దిండ్రకు ఆనుకొని, చిరునవ్వుతో డాక్టర్లకి, పరివారానికి కృతజ్ఞతలు తెలిపి, మహారాణిని కొంచెం గంగాజలం తెమ్మని అడిగి, అందరికీ

నమస్కరిస్తూ అనాయాసంగా కన్ను మూశారు. స్వామి ప్రశాంతినిలయంలో ఉన్న కచ్ యువరాణి నందకుమారిని పిలిచి, “మహారాజాకి స్వయంగా ఆయన కోరినట్లు సోమనాథ ఆలయ దర్శనం చేయించి నావద్దకు రప్పించుకున్నాను” అని చెప్పి, ఈ వార్త వెంటనే జామ్ నగర్ మహారాణి (రాజమాత)కి తెలియపరచమన్నారు.

1968 నుండి రాజమాత భగవాన్ యొక్క అవతారోద్యమ కార్యక్రమాల్లో ఎంతో ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. స్వామి 1972లో ఆమెని శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు కార్య నిర్వాహక వర్గంలో సభ్యురాలిని చేసి, 1981లో శ్రీ సత్యసాయి వరల్డ్ ఎడ్యుకేషన్ కౌన్సిల్ మెంబరునుకూడా చేసి గౌరవించేరు.

1970లో స్వామి మొదటిసారి జామ్ నగర్ కు వెళ్ళినప్పుడు కలిగిన అనుభవం ఆమెకు చిరస్మరణీయం. స్వామి వచ్చేరని గుజరాత్ లో ఉన్న 60 మంది ప్రముఖులను ఆహ్వానించి విందు ఏర్పాటు చేసింది. రాజమాత నిశ్చేష్టురాలై చూస్తూ ఉండగా వండిన

పదార్థాలను తమ దివ్యహస్తముతో స్పృశించి, ఆ అరవై మందికే కాకుండా అక్కడ చేరిన 700 మంది భక్తులందరికీ, స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తూ, షడ్రసోపేతమైన విందు భోజనమును పరివారం సహాయంతో అందించేరు. అవిధంగా అక్షయమైన ఆహార పదార్థాలన్నీ పరివారం కూడా భుజించగా మిగిలి ఉండటం ఆనందాశ్రువులతో చూసిన రాజమాత భగవానుని పాదపద్మములకు నమస్కరించింది.

ఆమె ఆ తరువాత స్వామియొక్క ఎన్నో మహిమలను చూసింది. అపారమైన భక్తిని పెంచుకొంది. స్వామి ప్రోత్సాహంతో ఎన్నో దాన ధర్మాలు చేసింది.

చివరగా ఆమె స్వామిని కోరినది వారి నామస్మరణతో అనాయాస మరణం. ఆమె కోరినట్లుగానే స్వామి అనుగ్రహంతో ఆమె అన్ని బాధ్యతలూ నెరవేర్చి, ఆరు రోజుల ఏకాంత నిశ్శబ్ద ప్రశాంత స్థితిలో స్వామిని స్మరిస్తూ తుదిశ్వాస విడిచి కీర్తిశేషురాలైంది.

(సశేషం)

**SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER MEDICAL SCIENCES
EPIP AREA, WHITEFIELD, BANGALORE-560066**

E-mail- hrrblr@sssihms.org.in; Ph: 080-28004641

**Applications invited for the post of Senior Resident in the Department of
Anaesthesiology**

Applications are invited from interested candidates for the post of Senior Resident in the Department of Anaesthesiology at Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bangalore.

The candidate should possess MD/DNB Anaesthesia.

Interested candidates can send their application along with resume to hrrblr@sssihms.org.in

Sd/-
Director

కర్ణాటక బాలవికాస్ బాలల కార్యక్రమాలు

సెప్టెంబరు మాసంలో కర్ణాటక సాయి సంస్థ, రాష్ట్ర స్థాయిలో జూనియర్ కళాశాల విద్యార్థిని విద్యార్థులకు వ్యాసరచన పోటీ నిర్వహించింది. పదిమంది ప్రతిభావంతులను ఎంపిక చేసి, అక్టోబరు 3వ తేదీన సాయికుల్వంట్ హాలులో బహుమతి ప్రదానం చేశారు. వికలాంగుడయిన ముస్తాఫా కాలిబొటన వ్రేలును, మధ్య వ్రేలును ఉపయోగించి, పెన్సిల్తో 'ఓం సాయిరామ్ - లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్' సందేశాన్ని వ్రాశాడు. ప్రతిభా పాటవాలను కనబరచిన వికలాంగ విద్యార్థి యన్.కె.ఎల్. తేజస్ను, ముస్తాఫాను కుల్వంట్ హాలులో సత్కరించారు. వ్యాసరచన పోటీలో విజేతలుగా నిలిచిన ప్రియరాజన్ హెగ్డే, ఐషా మహమ్మద్ అల్తాఫ్, భవ్య దత్తాత్రేయ హెగ్డే, హెచ్.ఎన్. వర్ణిత, కె.ఎస్. సుమ, హెచ్.ఎమ్. పూజ, అక్షత జైన్, కె.బి. సుకేష్, వృషభేంద్ర బహుమతులను అందుకున్నారు.

అనంతరం బెంగళూరు బాలవికాస్ బాలలు 'పవిత్ర జల్' సంగీత నృత్య నాటికను సమర్పించారు. కావేరీ నదీ జలాల పంపిణీపై ఉన్న వివాదం, కలుషితమైన గంగానదీ జలాలు ఈ నాటికలో ప్రధానాంశాలు. భగవాన్ బాబావారి దివ్య సంకల్పం మాత్రమే మానవుని ఆలోచనా సరళిలో మార్పును తీసుకువచ్చి, ఈ సమస్యలను పరిష్కరించగలడని ఈ నాటిక ఆశాభావాన్ని వ్యక్తం చేసింది.

కర్ణాటక బాలవికాస్ బాలలు అక్టోబరు 4వ తేదీన దత్తాత్రేయుని జీవిత గాథను నాటికగా ప్రదర్శించారు. రాజర్షి యయాతి కుమారుడు యదు మోక్ష సాధనలో నిమగ్నుడై జనావాసాలకు దూరంగా అరణ్యంలో సంచరిస్తూ ఉండగా దత్తాత్రేయుణ్ణి యాదృచ్ఛికంగా కలవడం సంభవిస్తుంది. దత్తాత్రేయుడు పంచభూతాలు మనకు ఎన్నో విలువైన ఆధ్యాత్మిక పాఠాలను అందిస్తున్నాయి, ఇంకా ప్రకృతిలోని ప్రతి అంశమూ మన ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనలో ఇతోధికమైన పాత్ర వహిస్తున్నది అని బోధిస్తాడు. విశ్వమే అత్యుత్తమ విశ్వవిద్యాలయం, ప్రకృతి అత్యుత్తమ అధ్యాపకురాలు అని ఈ నాటిక సందేశమిచ్చింది. ఈ ప్రదర్శనకు ముందు 'గణ నాయకాయ గణదేవతాయ' కీర్తనకు అనుగుణంగా బాలవికాస్ బాలలు నర్తించారు.

'నేను నేనే' - నాటిక

అక్టోబరు 9వ తేదీన సౌత్ ఆఫ్రికా సాయి భక్తులు సమర్పించిన నాటిక, ఆధునిక పరికరాల మితిమీరిన వినియోగం మానవుణ్ణి దురవస్థల పాలుచేస్తుందని, వివేకముతో ఈ స్థితినుండి బయటపడాలని సందేశ మిచ్చింది. ఈ నాటికలో 'ఐ ఫోన్'ది ప్రముఖ పాత్ర. వివిధ దేశాలపై తన ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగిస్తూ వచ్చిన 'ఐ ఫోన్' ప్రశాంతి నిలయంలో ప్రతిఘటనను ఎదుర్కొని అపజయాన్ని పొందుతుంది. వివేకమనే ఇనుప తెర ఈ 'ఐ ఫోన్' ప్రభావాన్ని గణనీయంగా తగ్గిస్తుంది. 'ఐ' (నేను) అనే అక్షరం 'ఐ ఫోన్'ను కాక అంతరాత్మను సూచిస్తున్నది అని వివేకముతో గ్రహించిన మానవుడు 'ఐ ఫోన్'ను కాక 'సాయిఫోన్'ను తన జీవిత సహచరునిగా చేసుకొనగలుగుతాడు. ఈ ప్రదర్శనానంతరం సౌత్ ఆఫ్రికా భక్తులు సంకీర్తన చేశారు.

శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్ 60వ వార్షికోత్సవం

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి భృహత్ వైద్య ప్రణాళికలో ప్రప్రథమంగా స్థాపించిన వైద్యాలయం ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్.

ఈ వైద్యాలయం 2015 అక్టోబరు 4 నాటికి 60 సంవత్సరాలు పూర్తి చేసుకుంటున్న సందర్భంగా అక్టోబరు 2వ తేదీన జనరల్ హాస్పిటల్ సిబ్బంది స్వామి సన్నిధిలో 'దేహో దేవాలయ' నాటికను సమర్పించారు. ఈ నాటికలో మనస్సు ముఖ్య పాత్రను పోషించింది. మనస్సుకు బానిస అయిన వ్యక్తి అంతులేని వాంఛలకు, వ్యసనాలకు గురికావలసి వస్తుంది. భగవాన్ బాబావారి సందేశాలను ఆకళింపు చేసుకొని, నిస్వార్థమైన సేవతో, ధ్యానంతో మనసుపై అదుపు సాధించి, ధర్మవర్తనులము కావచ్చునని, అప్పుడు దేహమే దేవాలయమవుతుందని ఈ నాటిక సందేశం.

ప్రశాంతి నిలయంలో వైద్యసేవలను విస్తృత పరచడానికి శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్ ప్రాంగణంలో ప్రస్తుతం ఉన్న భవనానికి అనుబంధంగా రూపుదిద్దుకున్న కట్టడానికి అక్టోబరు 23వ తేదీన ఉదయం ఆల్ ఇండియా ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్, న్యూఢిల్లీ డైరెక్టర్ డా॥ ఎమ్.సి. మిశ్రా ప్రారంభోత్సవం చేశారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానంద్, శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ హాజరయ్యారు.

ముందుగా ఉదయం గం 5 నుండి గం 9 వరకు యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. జనరల్ హాస్పిటల్ సూపరింటెండెంట్ డా॥ వి.కె. వర్మ ప్రారంభోత్సవ సభలో మాట్లాడుతూ, ఆరు దశాబ్దాలుగా ఈ వైద్యాలయం అందిస్తున్న సేవలను ప్రస్తావించారు.

శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానంద్ శ్రీ సత్యసాయి వైద్యాలయాలు సమాజంపై చూపిస్తున్న సత్ప్రభావాన్ని వివరించారు.

ముఖ్య అతిథి డా॥ మిశ్రా ఆల్ ఇండియా ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్ మరియు శ్రీ సత్యసాయి హాస్పిటల్స్ పరస్పర సహకారంతో నైతిక విలువలతో, దయతో కూడిన

ముఖ్య అతిథి డా॥ ఎమ్.సి. మిశ్రా ప్రసంగం

వైద్యసేవలను ప్రజలకు మరింతగా అందుబాటులోకి తేవడానికి కృషిచేయవచ్చునని సూచించారు. వీరు మాట్లాడిన తరువాత శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్, ప్రశాంతి నిలయంలో గత 30 సంవత్సరాలకు పైగా సేవలందిస్తున్న ఎనిమిదిమందిని సత్కరించారు. యునైటెడ్ స్టేట్స్ ప్రశాంతి ట్రస్టు అధ్యక్షులు శ్రీ రమేష్ వాద్వానీ వందన సమర్పణ చేశారు

శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవ 2015

అక్టోబరు 13వ తేదీన సాయి విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు గ్రామసేవను ప్రారంభించారు. పుట్టపర్తి, కొత్తచెఱువు, బుక్కపట్టణం గ్రామాలలోని ప్రతి ఇంటికి వెళ్లి ధోవతులను, చీరలను, పులిహోర పొట్టలను, లడ్డులను స్వామివారి ప్రసాదంగా అందించారు. విజయ దశమిరోజున అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు, అధ్యాపకులు గ్రామసేవలో పాల్గొని ప్రశాంతి నిలయ వాసులకు స్వామివారి ప్రసాదాన్ని అందించారు.

వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం

అక్టోబరు 16వ తేదీన ఉదయం ప్రశాంతి నిలయంలో భజన మందిరంలో ఋత్విక్కులు కలశపూజను,

కుంకుమార్చనను నిర్వహించి గం 8.30 లకు పవిత్ర కలశాన్ని భజన మందిరంనుండి పూర్ణచంద్ర హాలులో ఏర్పరచిన యజ్ఞవేదికవద్దకు వేదప్రవచనంతో గొనిపోయారు. దాటువుల మధనంతో అగ్నిని ప్రజ్వలింపజేసి, భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరణాలచెంత ఆశీస్సులు పొంది, యజ్ఞాన్ని ప్రారంభించారు. ఆరోజు నుండి పూర్ణాహుతివరకు యజ్ఞం జరిగే సమయంలో వేద పండితులు యజ్ఞవేదికపై సూర్యనమస్కారాలను సమర్పించారు. సహస్ర లింగార్చన చేశారు. రామాయణ, భాగవత, దేవీ భాగవత, దుర్గా సప్తశతి గ్రంథాలను పారాయణం చేశారు.

ప్రశాంతి విద్యన్యూహాసభలు

అక్టోబరు 16వ తేదీన సాయంవేళలో శ్రీ సత్యసాయి ఫ్రైమరీ స్కూలు బాలలు వేదపఠనం చేశారు. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ రీసర్చ్ స్కాలర్ భవానీ శంకర్ ఆనాటి కార్యక్రమ వివరాలను సభకు తెలియజేశారు. తదుపరి, ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ ఎస్. సాయి మనోహర్ ప్రసంగించారు. తమ జీవితాన్ని తమ సందేశముగా మానవాళికి అందించడం సాయి అవతార లక్ష్యమయితే, వారి సందేశముల సారమును గ్రహించి, సాయిని హృదయవాసిగా చేసుకొనుట భక్తుల లక్ష్యమన్నారు. గ్రామసేవలో కలిగిన ఒక అనుభవాన్ని వివరించారు. పదమూడేళ్ళ కుమారుణ్ణి ఒక ప్రమాదంలో కోల్పోయిన మాతృమూర్తి స్వామి ప్రసాదాన్ని విద్యార్థులనుండి అందుకుంటూ, స్వామే తన ఇంటికి వేంచేశారన్న భావన కలిగిందని, వ్యధాభరితమైన తన హృదయానికి సాంత్యవ చేకూరిందని చెప్పారన్నారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్య సందేశములో స్వామి మానవుడు తన మనస్సును నియంత్రించి, ఆత్మానుసంధానముతో నిర్వాణము పొందాలని చెప్పారు. 'శివ శివ శివ అనరాదా' పాట పాడారు.

అనంతరం, ముద్దేనహళ్ళి విద్యార్థులు గాత్ర, వాయిద్య సంగీతాన్ని వినిపించారు.

అక్టోబరు 17వ తేదీన అనంతపురం క్యాంపస్‌కి చెందిన కుమారి ఈశాసాయి తన ఉపన్యాసంలో జీవాత్మ సల్పే సత్యశోధనమే జ్ఞానయజ్ఞమన్నారు. అంతర్యామియైన సాయిని ఆరాధిస్తూ, ఆ దివ్యానుభూతితో సాధన కొనసాగించాలన్నారు. తదుపరి భగవాన్ బాబావారి సందేశము ప్రసారమైంది. ప్రతి వ్యక్తి దైవప్రీతిని, పాపభీతిని, సంఘనీతిని అలవర్చుకోవా లన్నారు, భగవాన్. 'సత్యం జ్ఞానం అనంతం బ్రహ్మ' భజన పాటను పాడారు.

అనంతరం, బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు గాత్ర, వాయిద్య సంగీతాన్ని సమర్పించారు.

అక్టోబరు 18వ తేదీన ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థులు వేదపఠనం చేశారు. తెనాలివాసి డా॥ నోరి నారాయణమూర్తి పోతన భాగవతంపై ఉపన్యసించారు. వామనావతార ఆవిర్భావాన్ని వివరించారు. శ్రీ సత్యసాయి అవతార విశేషాలను ఉటంకించారు.

ఆనాటి సందేశములో స్వామి సత్యమునకు మించినది ఈ జగత్తులో లేదు అన్నారు. సత్యము సర్వ భూతాంతరాత్మ, సత్యమే దైవం, సత్యమును మరచితిమా మనము సర్వమూ మరచినవారమవుతాము అన్నారు. 'ప్రేమ ముదిత మనసె కహో' భజన పాట పాడారు.

అక్టోబరు 19వ తేదీన సాయంకాలం ప్రశాంతి విద్యన్యూహాసభలో బృందావనం హాస్టల్ వార్డెన్ డా॥ టి. రవికుమార్ భగవాన్ బాబావారిని దివ్యమాతగా వర్ణించారు. బాబావారితో మనకు ఏర్పడిన అనుబంధాన్ని అవ్యవధానంగా కొనసాగించాలన్నారు. ఆ దివ్యానుబంధం మన కర్మబంధాలను భస్మము గావించి, మనలను ధన్యులను చేస్తుందన్నారు. అనంతరం, అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థులు భజన గీతాలను ఆలపించారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన సందేశంలో మానవుడు ఎన్ని కష్టములనైనా సరే తట్టుకునే ధైర్యాన్ని సాధించి, సత్యాన్ని నిలబెట్టుకోవాలి, నీతినిజాయతీలతో మెలగాలి అన్నారు, భగవాన్. నీతినిజాయతీలను, సత్యధర్మాలను నిలుపుకోవడానికి మనము జీవితాన్నైనా వదులుకోవడానికి సిద్ధపడాలని ఉద్బోధించారు.

అవతార ప్రకటన దినోత్సవం

అక్టోబరు 20వ తేదీ ఉదయం 10 గంటల నుండి సాయంకాలం 4 గంటలవరకు శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ అనంతపురం క్యాంపస్ పూర్వ విద్యార్థినులు అఖండ భజన చేశారు. అంతకుముందు ఉదయం గం 9.45 లకు స్వర్ణరథమునకు, ఇతర వాహనములకు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు, ట్రస్టు సెక్రెటరీ ఆయుధ పూజ చేశారు.

పూర్ణచంద్ర సభామండపములో వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞము యథావిధిగా కొనసాగింది. ఆరోజు సాయం సమయంలో ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ రీసర్చ్ స్కాలర్ ప్రద్యుమ్న మూల్పూర్ అవతార ప్రకటన మహోత్సవ వైశిష్ట్యాన్ని వివరించారు.

తదుపరి డా॥ మేడసాని మోహన్ సరస్వతీ తత్త్వముపై ప్రసంగించారు. సరస్వతీ అనుగ్రహానికి పాత్రుడైన వాల్మీకి రామాయణ మహాకావ్యాన్ని రచించి ఆదికవిగా ప్రఖ్యాతి నొందారని తెలిపారు. సరస్వతి అంటే ప్రవాహశీలమైన జ్ఞానమన్నారు. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి సాక్షాత్ సరస్వతీ దేవి స్వరూపమే అన్నారు.

స్వామి తమ దివ్య సందేశములో ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతిని పునరుద్ధరించాలని విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు పిలుపు నిచ్చారు. సంస్కారం తెచ్చుకుంటే వచ్చేది కాదు, మన హృదయం నుండి ఆవిర్భవించేది. నిత్య జీవితంలో దురభ్యాసములను, దుర్గుణములను, దుస్సాంగత్యమును దూరం గావించుకొని, సచ్చింతనను, సదభ్యాసములను, సత్సంగాన్ని పెంపొందించుకోవడమే సంస్కారమన్నారు.

అక్టోబరు 21వ తేదీన సాయం సమయంలో ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ అధ్యాపకులు ఆర్. సిద్ధార్థ సత్యసాయి అవతారంలో మూడు అంశాలు తనను ఆకట్టుకున్నాయన్నారు. అవి: మానవాభ్యుదయానికి వారు చేపట్టిన బృహత్తరమైన సేవాపథకములు, అవాజ్మానసగోచరమైన వారి దివ్యత్వము, పరమోత్పన్నమైన వారి ప్రేమతత్త్వము.

అనంతరం, భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసము ప్రసారమైంది. శరీరము, మనసు, ఆత్మల సమ్మిళిత

స్వరూపమే మానవుడు అన్నారు. మనసును, ఆత్మను విస్మరించి శరీరమును మాత్రమే ఆధారము చేసుకొని జీవించే మానవుడు పశువుతో సమానము. ఆత్మను విస్మరించి శరీరము, మనసు ఆధారముగా జీవించేవాడు దానవుడు. శరీరమును, మనసును విస్మరించి ఆత్మతత్త్వములో జీవించే స్థితి దైవత్వము అన్నారు, భగవాన్. దైవత్వమనగా మనము ఆత్మతో అనుబంధము ఏర్పర్చుకోవడమే అన్నారు. స్వామి సందేశము ప్రసారమైన తదుపరి ప్రశాంతి నిలయం డ్యాన్స్ గ్రూపు ప్రదర్శించిన 'అవతరణ - ఉద్ధరణ' నృత్యంలో భగవంతుడు ఆయా అవతారాల కాలంలో మానవుని ఉద్ధరణకై చేపట్టిన మహాత్కారాలను ఆవిష్కరించారు.

అక్టోబరు 22వ తేదీన విజయదశమి రోజున ఉదయం గం 9.30 లకు ఋత్విక్కులు చివరి ఆహుతిని హోమ కుండంలో వేసి, వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞానికి పూర్ణాహుతిని నిర్వహించారు. కలశోదకాన్ని భక్తులపై సంప్రోక్షించారు. సాయి విద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు.

విజయదశమిరోజున సాయంవేళలో సాయికుల్యంత్ హాలులో రాజమండ్రి వాసులు శ్రీ గరిమెళ్ళ బాలకృష్ణ ప్రసాద్ కర్ణాటక బాణీలో భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. వీరు టి.టి.డి. ఆస్థాన విద్వాన్. వీరు అన్నమాచార్య కీర్తనలను పాడటంలో ప్రత్యేకమైన కృషి సల్పారు.

తదుపరి, యునైటెడ్ కింగ్డమ్ నుండి వచ్చిన సాయి భక్తులు రూపా పనేసర్ సితార వాదనను వినిపించారు.

అక్టోబరు 23వ తేదీన సాయంకాలం శ్రీ అజిత్ పొపట్ సాయికుల్యంత్ హాలులో ఉపన్యసించారు. భగవాన్ బాబావారిని స్వాధ్యరహితంగా ప్రేమించడమే సర్వోత్కృష్ట సాధన అన్నారు. ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి భగవాన్ ఆరు సూత్రాలను తనకు సూచించారని చెప్పారు. అవి: దోష రహితమైన దృష్టి, యోచనలో స్వచ్ఛత, పవిత్ర సంకల్పం, సత్కర్మ అని అంతరాత్మ ధ్రువీకరించిన తరువాతనే కర్మాచరణలో ప్రవేశించడం, సాధనను దృఢతరము చేయడం, భేషజాలకు దూరంగా సరళమైన జీవితాన్ని గడపడము.

తమిళనాడు భక్తుల సాంస్కృతిక వారోత్సవాలు

అక్టోబరు 25 నుండి అక్టోబరు 31 వరకు తమిళనాడు భక్తులు సాయికుల్యంత్ హాలులో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. అక్టోబరు 25వ తేదీన ఉదయం వారు స్వామి సన్నిధిలో భజన చేశారు. సాయంవేళలో శ్రీ విశ్వ విద్యాలయ మెట్రిక్యులేషన్ హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు, వందలూరు విద్యార్థులు, భగవాన్ బాబావారి దివ్యానుగ్రహముతో ఆవిర్భవించిన ఆ విద్యాలయ ప్రగతిపై ఒక కార్యక్రమాన్ని సమర్పించారు. యోగాసనాలు వేసి, అవి ఏకాగ్రత, ధైర్యం, నేర్పు, సమతలనే విలువలను ఏవిధంగా పెంపొందిస్తాయో తెలియజేశారు.

అక్టోబరు 26వ తేదీన సాయంవేళలో శ్రీ జె.ఎ. జయంత్ మురళిపై, 'చిత్తచోరా యశోదాకె బాల్', 'వైష్ణవ జనతో', 'పిబరే రామరసమ్' తదితర గీతాలు వినిపించారు.

అక్టోబరు 27వ తేదీన తమిళనాడు బాలవికాస్ బాలలు అజ్ఞానముపై జ్ఞానము సాధించిన విజయానికి ప్రతీకగా 'స్కంద విజయమ్' నృత్య నాటికను ప్రదర్శించారు. దేవ సేనాధిపతి కార్తికేయుడు శూరపద్ముడనే రాక్షసుని సంహరించడం ఈ నాటికలో ముఖ్యాంశం. శివ పార్వతులను స్తుతిస్తూ బాలలు 'కర్పూర గౌరమ్ కరుణావతారమ్... భవం భవానీ సహితమ్ నమామి' కీర్తనకు అనుగుణంగా నర్తించారు. తదుపరి, బాలలు భరత నాట్యాన్ని, జానపద నృత్యాన్ని సమర్పించారు. మొత్తం 150 మంది బాలవికాస్ బాలలు ఈ సాంస్కృతిక కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

అక్టోబరు 28వ తేదీన తమిళనాడు బాలవికాస్ బాలలు భగవంతుని వివిధ రూపాలను కీర్తిస్తూ, దివ్య దర్శనంయొక్క ప్రాశస్త్యాన్ని వివరిస్తూ స్వామి సన్నిధిలో గానం చేశారు. తమిళంలో, సంస్కృతంలో, తెలుగులో, హిందీలో భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. భగవంతుని స్మరణ ఉచ్చాసన నిస్వాసములలో మిళితమైపోవాలని, భగవంతుని భౌతిక రూపంకంటే భగవన్నామం శక్తివంతమైనదని ఈ

'ది ఎటర్నల్ సాయి' నాటికలోని ఒక దృశ్యం

సంకీర్తన సారాంశం. గాత్ర సంగీతం అనంతరం వయొలిన్, మురళి, తబల, మృదంగం, ఘటములపై భక్తి గీతాలను వినిపించారు.

అక్టోబరు 29వ తేదీన తమిళనాడు సాయి యువత సభ్యులు సమర్పించిన 'ది ఎటర్నల్ సాయి' నాటిక స్వామి సర్వాంతర్యామి అని, కాలాతీతులని, రూపధారియైనా, కాకున్నా భక్తులకు మార్గదర్శకత్వం వహిస్తూనే ఉన్నారని, భక్త పరాధీనులని తెలియజేసి గోరాకుంభార్, మోజెస్, సూరదాసు మరియు త్యాగరాజుల అనుభవాలను ప్రస్తావించింది. స్వామికి మధ్యవర్తులు ఎవరూ ఉండరని, భక్తులు స్వామితో నేరుగా దివ్యానుబంధాన్ని ఏర్పర్చుకొని, వారి అనుగ్రహానికి పాత్రులు కావాలని, తద్బిన్నంగా చేయడం భక్తుల ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి ఆటంకం కాగలదని హెచ్చరించింది.

అక్టోబరు 30వ తేదీన శ్రీమతి గాయత్రి గిరీష్ కర్ణాటక బాణీలో గాత్ర సంగీత కచేరీ చేశారు.

అక్టోబరు 31వ తేదీన తమిళనాడు బాలవికాస్ బాలలు సీతారాముల కల్యాణంపై ఒక సంగీత నృత్య నాటికను సమర్పించారు. కల్యాణమంటే జీవాత్మ పరమాత్మలో విలీనం కావడమే. 38 మంది బాలవికాస్ బాలలు ఈ నృత్య నాటికలో పాల్గొన్నారు.

- దివి చతుర్వేది

ఆశాపాశం

ఒక వ్యక్తి వైరాగ్య భావముతో హిమాలయ ప్రాంతములకు వెళ్ళి నివసించటం ప్రారంభించాడు. ఆ చక్కని ప్రశాంత వాతావరణం అతనికి ధ్యానం చేయుటకు అనుకూలముగా ఉండినది. ఒకరోజు ఒక టూరిస్టు బస్సు అక్కడికి వచ్చి ఆగింది. ఆ బస్సు నుండి ఒక్కొక్కరు దిగి గంగానదిలో స్నానాలు చేస్తున్నారు. వారు కన్నడములో మాట్లాడుకోవడం విని, ధ్యానములో కూర్చున్న ఈ వ్యక్తి కన్నులు తెరిచాడు. అతడు కర్ణాటక దేశమునుండి వచ్చినవాడే. అతనికి భాషాభిమానం వచ్చింది. తక్షణమే వారి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. “ఎక్కడినుండి వచ్చారండీ?” అని

అడిగాడు. వారు, “మేము బెంగళూరునుండి వచ్చామండీ” అన్నారు. వెంటనే ఈ వ్యక్తికి తన జిల్లా అభిమానము బయలుదేరింది.

“బెంగుళూరులో ఎక్కడ మీరు ఉండేది?” అని అడిగాడు. “హోస్కోట్” అన్నారు యాత్రికులు. వెంటనే అతనికి తాలూకా అభిమానం కలిగింది. ఒకదానివెంట ఒకటి తెలుసుకోవాలనే ఆశ కలిగింది. “మీలో ఎవరికైనా కాదుగోడి తెలుసా?” అని అడిగాడు. “అయ్యో! తెలియకేమి! మేము ఉండేది అక్కడే” అన్నది వారిలో ఒకామె. గ్రామాభిమానం పుట్టింది ఈ సన్యాసికి. “అయితే రామాలయం దగ్గర మూడవ నెంబరు యింట్లో మా నాన్నగారు ఉన్నారు. మీకు వారు తెలుసా? బాగున్నారా?” అని ఆమెను అడిగాడు. “అయ్యో! ఆయన మూడు నెలల క్రిందట చనిపోయారు” అన్నదామె.

“అయ్యో! మా నాన్న చనిపోయినాడా?” అని యీ సన్యాసి ఏడ్వడం మొదలుపెట్టాడు.

హాయిగా హిమాలయ ప్రాంతంలో ధ్యానము చేస్తున్న యీ వ్యక్తికి అభిమానాలు, ఆశలు ఎందుకు రావాలి? సర్వసంగపరిత్యాగియై సర్వేశ్వరుని చింతించక అభిమానాలు, ఆశలు పెంచుకుంటున్నప్పుడు యిల్లు వదలి వెళ్ళవలసిన అవసరమేమిటి! ఇంట్లో ఉండి సంసారము చేసుకోవచ్చు కదా!

- బాబా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

If you look to Me, I will look to you (నీవు నన్ను చూస్తే నేను నిన్ను చూస్తాను)

Date of Publication 30th November

వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం

శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవ 2015

రూపా పనేసర్ సితార్ వాదనము

సర్వరూపనామములూ దైవానివే!

ఎవరికి సేవ చేసినా దైవానికే చేసినట్లుగా భావించండి. ఒక భిక్షగానికి చేసినా అది దైవసేవయే. దేవుడు ఆ రూపంలో వచ్చాడని భావించండి. శిరిడీ బాబా తాను భక్తుల ఇళ్ళకు వస్తానని మాటిచ్చి, ఒక కుక్క రూపంలోనో లేక పిల్లి రూపంలోనో వెళ్ళి వాళ్ళు చేసినది ఆరగించి పోవడం మీరు సాయి సచ్చరిత్రలో చదివే ఉంటారు. “స్వామీ! మీరు మా ఇంటికి వస్తానని చెప్పి రాలేదే!” అని అడిగితే, “నేను పిల్లిగా వచ్చి భోజనం చేశాను కదా!” అనేవాడు. సర్వ రూపములూ తానే, సర్వ నామములూ తనవే. ఏ రూపంలో వస్తాడో! ఏ నామంతో వస్తాడో! కనుక మీరు అన్ని రూపములను భగవత్సర్వరూపములుగా విశ్వసించాలి. జీసస్ చెప్పాడు: JOY అనగా లౌకికమైన ఆనందం కాదు. J - Jesus first. O - Others next, Y - Yourself last. అనగా జీసస్ కు మొదటి స్థానమివ్వాలి, ప్రపంచానికి రెండవ స్థానమివ్వాలి, స్వార్థాన్ని చిట్టచివరకు నెట్టాలి. అప్పుడే నిజమైన శాశ్వతమైన JOY లభిస్తుంది.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.